

Medias fokus i en krisesituasjon
Faktorer som kan påvirke barnehagediskursen og holdninger
mot integrering og marginalisering

Konstanze Stallard
VID vitenskapelige høgskole
Stavanger

Masteroppgave
Master i interkulturelt arbeid

Antall ord: 27850

Dato 11.05.22

Sammendrag

Denne oppgaven har fokus på hvordan media har omtalt økt smitte av Covid-19 hos noen utsatte minoritetsgrupper. Media kan påvirke holdninger hos sitt store publikum, og det er derfor av interesse om media omhandler tematikken på en måte som kan oppfattes som integrerende eller marginaliserende. Som spesialpedagog i barnehager er jeg opptatt av hvordan dette kan påvirke diskursen i barnehagen, og hvilke holdninger som kan komme til uttrykk som ubevisst kan bli plukket opp av barna man er rollemodell for. Med bakgrunn i dette er forskningsspørsmålet «Har media omtalt økt smitte i bestemte minoritetsgrupper i forbindelse med Covid-19 pandemien på en måte som er integrerende eller marginaliserende, og hvordan kan dette ha påvirket holdninger, verdier og forståelser i samfunnet og til voksne og barn i barnehagen?»

Jeg har gjennomført en kvalitativ analyse av 45 artikler publisert av NRK, Aftenposten, Dagbladet og VG i tidsrommet mars 2020 til juni 2021. Alle artiklene handler om økt smitte av Covid-19 og er skrevet av journalister som representerer mediene selv.

Det kommer frem at selv om mediene til en viss grad har begynt å bevege seg vekk fra en like problemorientert vinkling i temaer som omhandler innvandrerspørsmål som det var før, er det fortsatt en tendens at de som omtales blir snakket om og ikke til. Det er i stor grad brukt oppmerksomhetsfangende språk i artiklene, spesielt i overskrifter. Når det er slik at vi husker negative ytringer over lengre tid enn de positive, er det sannsynlig at dette vil ha en påvirkning på leserne. Det vil følgelig være viktig med en bevisst ledelse i barnehagen som fremmer verdier som er grunnleggende i barnehagen, slik at barnehagen i mest mulig grad blir beskyttet fra denne påvirkningen.

Abstract

The focus of this thesis is how media has covered the subject of higher numbers of Covid-19 infection in some exposed minority groups. Media can influence their big audience of readers attitudes, and therefore it is of interest if media writes about this subject in a way that can be perceived as integrational or marginalisational. As a special needs educator in kindergartens I am interested in how this can affect the discourse in the kindergarten, and which attitudes children in the kindergarten can unconsciously pick up from their adult role models. The research question in this thesis is therefore: “Has media covered the subject of

higher numbers of Covid-19 infection in some exposed minority groups in a more integrational or marginalisational direction, and how can this have affected attitudes, values and understanding in society and adults and children in the kindergarten?”

I have performed a qualitative analysis of 45 articles published by NRK, Aftenposten, Dagbladet and VG between March 2020 and June 2021. All of the articles are about rising numbers of Covid-19 infection and are written by journalists that represent the media houses.

It appears that even though the media have begun to move away from an approach that is as problem oriented as it used to be regarding subjects about immigration, there is still a tendency that those who are mentioned are spoken about rather than spoken to. Attention-catching language is used regularly in the articles, especially regarding headlines. Seeing as we remember negative statements longer than positive statements it is likely that this will have an impact on the readers. With this in mind it is important with a conscious leadership in the kindergarten that promotes the kindergartens fundamental values so that the kindergarten is protected from this impact as much as possible.

Forord

Masteroppgaven har vært en spennende reise der jeg har fått dypdykke inn i temaer som opptar meg. Etter å ha vært innom mange temaer jeg kunne tenke meg å skrive om, ble jeg interessert i hvordan det store fokuset på utsatte minoritetsgrupper i media under pandemien kan påvirke samfunnet, og voksne og barn i barnehagen. Takk til veilederen min Øystein Lund Johannessen for spennende diskusjoner og veiledning underveis.

Oppgaveskrivingen har vært en berg-og-dalbane av emosjoner der veien av og til føltes veldig lang, men til slutt viste det seg at den ikke var umulig lang likevel. Takk til Lars for støtten underveis, og takk til pappa for gode faglige diskusjoner og innspill! Takk til kollegaer som heiet på meg hele veien, og ikke minst takk til venner og familie som har vært supre motivatorere. Jeg hadde ikke klart det uten alle dere!

Bærum, mai 2022

Konstanze Stallard

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	7
1.1 Bakgrunn for oppgaven	7
1.2 Problemstilling	8
1.3 Oppgavens oppbygging	10
2. Teoretiske tilnærminger	11
2.1 Mangfoldssamfunnet og integrering	11
2.1.1 Akkulturasjon – en definisjon	11
2.1.2 Akkulturasjonsprosesser	12
2.1.3 Integrering	13
2.1.4 Marginalisering	14
2.2 Media som samfunnsaktør	15
2.2.1 Medias integrerende og marginaliserende rolle	15
2.2.2 Medias kategorisering i integreringsdebatten	16
Fokus på etnisitet	16
Innvandrere – en samlebetegnelse	17
En legitimerende identitet	17
2.2.3 Diskursteori	18
Diskurser om «vi» og «dem»	18
Lindstad og Fjeldstads innvandrerbilder	20
2.2.4 Media, makt og diskurs	21
2.2.5 En fjerde statsmakt	22
2.2.6 Framing	23
2.2.7 Dagsorden	23
2.2.8 Teorier om medias virkelighetsbeskrivelse	24
2.3 Barnehagen og barnehagelærerens rolle	25
2.3.1 Barnehagen som virksomhet	25
2.3.2 Holdninger	26
3. Metode	26
3.1 Forskningsdesign	27
3.2 Utvalg, tidsperspektiv og tema	28
3.3 Analyseprosessen	29
3.4 utfordringer og etiske vurderinger	29
4. Empiri	30
4.1 Hovedkategorier	31
4.2 «Myndighetene og det offentlige»	31

4.2.1	Myndighetene: tiltak	31
4.2.2	Myndighetene: informasjonskvalitet	32
4.3	«Minoritetene selv og enkelte minoriteter»	33
4.3.1	Sosioøkonomiske faktorer	33
4.3.2	Transnasjonale forbindelser	36
4.3.3	Lavere grad av testing	37
4.3.4	Kulturelle faktorer	38
5.	Analyse	39
5.1	Stemmene bak artikkelen	40
5.2	Vinkling	42
5.3	Kategorisering	44
5.4	Språkbruk	46
5.5	Formulering av utsagn	49
5.6	Å balansere forskjeller og likheter	50
5.7	Hvor legges ansvaret?	51
5.8	Dagsordenfunksjonen	55
5.9	Førsteintrykk	57
5.10	Bildebruk	60
5.11	Hvordan virker teksten	61
5.11.1	Positive uttalelser	62
5.11.2	Negative uttalelser	63
5.12	Deloppsummering	64
6.	Diskusjon	65
6.1	Problem- og ressursorientering	65
6.2	Todeling – «oss og dem»	68
6.3	Profesjonsperspektivet og barnehagen	71
7.	Oppsummerende konklusjon	73
8.	Kilder	76

1. Innledning

1.1 Bakgrunn for oppgaven

Både før og under pandemien har jeg som spesialpedagog i barnehager observert hvordan barn plukker opp veldig mye fra voksne rundt seg og tar med dette inn i sin lek og utforskning av verden rundt seg. Under pandemien ble det raskt en del av barns butikklek i barnehagen at de vasker håndtaket på handlekurven med late-som-antibac før de kan handle i «butikken». Dette er noe som de har observert i verden rundt seg og tatt med inn i leken sin. Jeg har mange ganger opplevd at barnehageansatte sitter og prater seg imellom mens barna leker ved siden av, denne praten kan virke uskyldig med tanke på holdningsskaping, men det er avhengig av hva de prater om og hva barna plukker opp. Det har naturligvis vært mye fokus på Covid-19 smitte i samtaler i barnehagen, i likhet med resten av samfunnet, og mange av samtalene jeg har hørt bunner i en redsel og usikkerhet rundt hva som foregår. Dette har smittet over til barn som har snakket om at Covid-19 er skummelt og farlig, og barn som nærmest har fått panikk over at noen ikke har fulgt smittevernsreglene til punkt og prikke, noe som er nærmest umulig i en barnehage noen ganger. Barn lærer om verden ved å observere rundt seg og prøve ut selv. Det de hører, opplever og erfarer vil ha stor innvirkning på hvordan de blir formet som menneske underveis. Det jeg har observert ute i barnehagene har ført til at jeg ble interessert i medias rolle i dette. Mer presist er jeg opptatt av hvordan det samlede mediebildet påvirker vår oppfatning av virkeligheten. Dette vil gi et lite innblikk i hvordan media kan påvirke barns hverdag i barnehagen, da det de blir opptatt av er det de hører og opplever rundt seg, blant annet i barnehagen. Hvordan dette sluttproduktet påvirker virkeligheten vil ha noe å si for barns opplevelse av verden og deres lek. De voksne rundt dem er de viktigste informasjonskildene deres om hvordan verden er.

Ut ifra om media har omtalt økt smitte på en måte som er integrerende eller marginaliserende, vil dette kunne påvirke leserens holdninger ubevisst. I rammeplanen for barnehager er det skrevet at de voksne i barnehagen må reflektere over deres egne holdninger slik at alle barn opplever og bidrar til et likestilt samfunn. I en jobb som ansatt i barnehage er man rollemodell for barna, og holdningene man har vil kunne overføres og fanges opp av barna. De voksne må være seg bevisst hvordan deres holdninger og verdier kommer til uttrykk i hverdagen sammen med barna, og hvilke konflikter som kan oppstå med tanke på ens egne verdier og verdiene barnehagen skal fremme (Utdanningsdirektoratet, 2017, s. 10, 56). Som ansatt i barnehagen er man sammen med

barna en stor del av deres hverdag og man blir på denne måten en viktig rollemodell i deres liv. Selv om man forsøker å være nøytral i møte med andre voksne og barn, kan holdningene og oppfatningene man har forme måten man prater på og oppfører seg mot og prater om ulike mennesker. Barn fanger opp mye mer enn hva vi voksne tror, og det er derfor viktig å være bevisst når det gjelder egne etiske verdier og holdninger (Utdanningsdirektoratet, 2018, s. 5).

Barnehageansatte møter mange ulike familier i løpet av sin arbeidshverdag, og deres egne holdninger kan påvirke hvordan han eller hun retter seg mot familiene. Dette gjelder i møter og samtaler, men er også veldig viktig i korte seanser i hverdagen som ved levering og henting, da det kan ha stor innvirkning på om familien føler seg respektert eller ikke. De voksne i barnehagen er i tillegg viktige rollemodeller for små barn, og det er derfor viktig å være seg bevisst hvilke holdninger media kan være med på å skape hos andre og en selv som profesjonsutøver, og hva vi videre skaper og forsterker av forståelse og holdninger hos barna. Med dette som grunnlag er denne analysen et nyttig bidrag da det vil kunne avdekke om impulser fra media vil kunne være med på å skape mer positive eller negative oppfatninger rettet mot enkelte minoritetsgrupper, som igjen kan ubevisst påvirke de man er rollemodell for. Jeg er på bakgrunn av dette interessert i hvordan medias håndtering av Covid-19 i et samfunnsperspektiv kan forme diskursen i barnehagen.

1.2 Problemstilling

Media har en sentral rolle i samfunnet og har et ansvar for å formidle grunnleggende verdier til sine lesere. Mange av temaene nyhetsmedier skriver om omhandler menneskers liv, og de må derfor være varsomme i sin håndtering. Innholdet i artiklene kan ses på som et uttrykk for virkeligheten og vil kunne påvirke holdninger både positivt og negativt, og dermed diskursen i samfunnet. Under pandemien har det vært ekstremt mye skrevet om temaer og situasjoner som har omhandlet menneskers liv, i perioder har det vært et stort fokus på pandemien og dette er noe av de første overskriftene og artiklene som man har blitt møtt med både i papiravis og nettavis. Covid-19 pandemien har naturligvis hatt en sentral rolle i daglige samtaler i samfunnet generelt, og gjerne da med bakgrunn i hva man har lest og hørt. Det avisene hadde mye fokus på en periode var den økte smitten av

Covid-19 hos noen grupper, og dette førte til at det var et sentralt samtaletema hos mange mennesker.

Jeg har med bakgrunn i dette kommet frem til følgende problemstilling:

«Har media omtalt økt smitte i bestemte minoritetsgrupper i forbindelse med Covid-19 pandemien på en måte som er integrerende eller marginaliserende, og hvordan kan dette ha påvirket holdninger, verdier og forståelser i samfunnet og til voksne og barn i barnehagen?»

For å belyse denne problemstillingen har jeg formulert tre underspørsmål:

1. Legger media ansvaret for økt Covid-19 smitte hos myndighetene eller hos de omtalte minoritetsgruppene?
2. Velger media innhold, språk og vinklinger som kan vekke bestemte assosiasjoner og føre til bestemte forståelser og holdninger i befolkningen generelt og blant barnehageansatte?
3. Hvilke virkemidler har barnehagen for å sikre at en marginaliserende diskurs i media ikke svekker integrering i barnehagen?

Det andre underspørsmålet tar for seg om media har brukt et språk som kan vekke assosiasjoner. Når jeg har formulert dette spørsmålet har jeg på bakgrunn av min egen forforståelse i hovedsak tenkt på negative assosiasjoner. Min opplevelse fra tidligere er at avisartikler og lignende benytter et språk som ofte kan gi oss lesere negative assosiasjoner. Denne forforståelsen er noe jeg er oppmerksom på, og jeg har derfor vært bevisst på å se etter språk som kan vekke både positive og negative assosiasjoner.

For å svare på problemstillingen har jeg utført en kvalitativ analyse av nyhetsartikler. Disse artiklene er hentet fra NRK, Aftenposten, Dagbladet og VG da det er fire av de mest leste plattformene med nyheter i Norge (Mediebedriftene, 2021). Artiklene er publisert mellom mars 2020 og juni 2021. Denne tidsrammen er valgt for å få et bilde av hvordan media skrev om tematikken rundt økt Covid-19 smitte under en spesifikk tidsperiode.

I problemstillingen har jeg fokus på minoritetsgrupper som har vært i fokus i media i forbindelse med økt smitte av Covid-19. En minoritet defineres som en gruppe mennesker som er i mindretall når det gjelder etnisitet, religion, normer og språk. En minoritet trenger ikke være minoritet i en annen situasjon. Selv om man er en minoritet i en situasjon kan man være majoritet i en annen, minoritet er derfor ikke et fast kjennetegn, men flytende ut

ifra omstendighetene rundt (Døving, 2020). I Norge har vi fem nasjonale minoriteter i tillegg til etniske minoriteter. Av disse minoritetsgruppene er jeg i min studie spesielt opptatt av de etniske minoritetsgruppene som har vært mest omtalt i media under Covid-19. Dette er grupper som har vært i Norge over lengre tid og generasjoner, og i hovedsak arbeidsinnvandrere fra den tidlige innvandringen til Norge på slutten av 60-tallet og 80-tallet (Fandrem, 2019, s. 18-19).

1.3 Oppgavens oppbygging

Jeg vil i dette avsnittet kort redegjøre for oppgavens disposisjon og hva som er hovedfokus i hvert av kapitlene.

I kapittel 2, teoretiske tilnærminger, vil jeg redegjøre for teorier som er relevante for min problemstilling. Disse vil jeg senere benytte i analysen og diskusjonen rundt funn og interessante oppdagelser. Kapitlet starter med å presentere teorier om akkulturasjon, integrering og marginalisering som er sentrale temaer i oppgaven. Videre redegjør jeg for når bakgrunn og etnisitet bør spesifiseres i en tekst, og om dette kan forme hvordan teksten tolkes. Videre presenteres teorier om holdninger og makt, før jeg ser nærmere på medias posisjon i samfunnet. Her trekkes det frem teorier om medias samfunnsrolle og hva medias oppgave er. Jeg redegjør videre for teorier som kan være med på å belyse hvordan media kan påvirke virkelighetsoppfatningen til leserne, som kultivasjonsteorien og modell om krav til media når det gjelder informasjonsformidling. Til slutt i teorikapitlet vil jeg presentere teori om barnehagen som virksomhet og profesjon.

Metodiske valg blir lagt frem i kapittel 3. Jeg begynner der med å presentere forskningsdesign. Videre beskriver jeg hvordan det kvalitative materialet har blitt valgt ut, etiske vurderinger jeg har gjort underveis, og kodingsprosesser underveis i analysen. En presentasjon av artiklene legges frem i kapittel 4, empirikapitlet. Artiklene har blitt organisert inn i to hovedkategorier med flere underkategorier, og vil bli presentert i form av kategoribeskrivelser.

Analysekapitlet er neste kapittel, kapittel 5, her vil jeg analysere artiklene og funnene underveis. Problemstillingen og underspørsmålene vil bli brukt for å ramme inn analysen, og teorier fra kapittel 2 vil benyttes for å belyse og tolke artiklene. Analysekapitlet ser først på hvem som presenteres og blir hørt i artiklene og tekstens språkbruk. Videre går jeg nærmere inn på selve teksten og medias rolle, kapitlet

avsluttes med en deloppsummering før analysen og funnene vil diskuteres i diskusjonsdelen, kapittel 6. Barnehageperspektivet vil komme inn på nytt i diskusjonsdelen da jeg vil se på medias posisjon ut ifra barnehagens ståsted. Jeg vil diskutere dette opp mot profesjonsperspektivet, og hvordan ledelsen i barnehagen kan beskytte barnehagen fra dette medietrykket. Diskusjonen avrundes i oppgavens siste kapittel, kapittel 7 oppsummerende konklusjon.

2. Teoretiske tilnærminger

2.1 Mangfoldssamfunnet og integrering

2.1.1 Akkulturasjon – en definisjon

De store prosessene som medias bidrag påvirker er akkulturasjonsprosessen, jeg vil derfor redegjøre for begrepet akkulturasjon og akkulturasjonsprosessen. Akkulturasjon er knyttet opp mot enkulturasjon som vil si at man på en uformell måte lærer seg normene, tankeprosessene og væremåtene i sitt nye samfunn. Når man flytter til et nytt land eller samfunn vil man ha med seg disse mekanismene fra før som videre vil endres i ulik grad når man møter på nye normer og handlemåter. På individnivå kan dette vise seg i form av endringer i atferd, som matvaner og verdier, og på gruppenivå kan det være endringer i sosiale strukturer og normer (Berry, 2017, s. 15) (Fandrem et al., 2015, s. 144). Jeg er her spesifikt opptatt av akkulturasjonsprosessen til de som er omtalt i tekstene og prosessene som foregår i disse miljøene. Artiklene som publiseres kan være med på å påvirke disse prosessene, media har derfor et ansvar overfor disse miljøene. I hvilken grad individer er utsatt for denne påvirkningen vil være avhengig av hvor i akkulturasjonsprosessen man har kommet. Dette kan være påvirket av individets bakgrunn, utfordringer man møter på og hvor godt integrert man føler seg. Dette er faktorer som ifølge Lazarus kan variere fra individ til individ med samme kulturelle bakgrunn (Fandrem et al., 2015, s. 149).

Hvordan man tolker det man hører og leser vil være påvirket av for forståelsen man bærer med seg. Dersom det står at man fysisk kan møte kun sin nærmeste familie, vil forståelsen av dette tiltaket være avhengig av forståelsesrammen man bærer med seg. Et individ som er oppvokst i et annet samfunn kan ha en helt annen forståelse av hvem den nærmeste familien er enn det noen som har bodd i det aktuelle samfunnet hele livet har. Dette er gjeldende i de fleste aspekter av livet og vil påvirke hvordan vi tolker og forstår

det som skjer rundt oss og det vi leser, hører og ser. Om artiklene tar dette i betraktning og omtaler det at tiltak og lignende må skrives slik at det kan tolkes likt av alle, eller om de skriver at noen ikke følger tiltakene uten å nyansere dette nærmere, vil kunne si noe om det er skrevet på en integrerende eller marginaliserende måte. Om artiklene omtaler denne problematikken på en måte som legger frem at tiltakene må skrives slik at alle har like forutsetninger til å følge og tolke dem, vil ansatte i barnehagen ha mer forståelse og kunne veilede familier mer enn om de gjennom media opplever at noen bare ikke følger tiltakene. Sosialisering er hvordan vi har lært at ting skal gjøres og vi kan bli resosialisert ved å flytte til et nytt samfunn og få kunnskap om at det kan gjøres annerledes, akkulturasjon er da et samlebegrep når en flytter og dette fører til enkulturasjon og resosialisering. Når man flytter fra et samfunn til et annet opplever man en akkulturasjonsprosess, at man kommer i kontakt med mennesker og grupper i det nye samfunnet som har ulik kulturell bakgrunn enn en selv, noe som vil føre med seg endringer (Fandrem et al., 2015, s. 144-145).

2.1.2 Akkulturasjonsprosesser

Innenfor John Berrys akkulturasjonsrammeverk er det fire ulike tilpasningsstrategier et individ kan benytte seg av. Det er snakk om integrering dersom man opprettholder kontakt med det opprinnelige samtidig som man oppsøker kontakt med individer i samfunnet man har flyttet til. Hvis det kun er fokus på det nye, og det opprinnelige blir lagt vekk, er det snakk om assimilering. Det er på den andre siden segregering hvis kun det opprinnelige blir sett på som viktig å opprettholde (Berry, 2017, s. 23). Om det ikke er fokus på det man har med seg fra der man flytter fra, og heller ikke på det nye samfunnet, er det marginalisering. En femte akkulturasjonsstrategi, alternasjon, har senere blitt introdusert for å belyse at man kan bytte mellom de ulike strategiene. Hvordan individet som flytter tilpasser seg vil avhenge av individfaktorer, som alder, kjønn og hvorfor individet har flyttet, men også faktorer som holdninger man blir møtt med og tilgangen til sosial støtte (Odden, 2018, s. 94) (Fandrem et al., 2015, s. 146-147). Myndighetens holdninger til migranter kan ha positiv eller negativ innvirkning med tanke på akkulturasjonsprosesser, for eksempel om myndighetene er mer opptatt av assimilering enn integrering kan dette føre til marginalisering eller at migrantene segregerer seg selv (Alghasi et al., 2020, s. 23). Jeg vil i analysen og videre i oppgaven skille ut integrering og marginalisering som akkulturasjonsprosesser da media kan ha en integrerende og marginaliserende funksjon.

Mediene står i en sentral posisjon når det gjelder dette, da de er viktige formidlere av kultur, identitet og språk. Dermed kan de sees på som å ha rollen til en fjerde statsmakt, dette vil jeg gå mer i dybden på i kapittel 2.2.5. Siden media har en rolle i identitetsutvikling hos individer og sosiale felleskap vil dette kunne ha en påvirkning på akkulturasjonsstrategier avhengig av hvordan media skriver om bestemte temaer (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 50, 71). Knyttet opp mot min analyse er dette relevant da det kan si noe om teksten retter seg mer mot integrering eller marginalisering. Om teksten er skrevet slik at den knytter minoritetsgruppen og befolkningen generelt sammen vil det være mer integrerende enn om den er skrevet på en mer negativ måte både når det gjelder holdninger og imøtekommenheten mot ulike minoritetsgrupper.

2.1.3 Integrering

Integrering kan defineres ut ifra ulike synspunkt, og jeg vil redegjøre for noen av disse for å få et helhetlig syn på integrering. Når man i møte med en ny kultur beholder sin opprinnelige kultur og samtidig søker kontakt med den nye kulturen, er det snakk om integrering (Fandrem, 2019, s. 70). Befolkningen skal ha lik tilgang til goder i samfunnet og skal kunne delta i så stor grad de selv ønsker på ulike områder, dette gjelder også på tvers av ulike grupper (Kjeldstadli, 2008, s. 106). Integrerings- og mangfoldsdirektoratet definerer integrering som en gjensidig prosess mellom innvandrere og majoriteten der de må tilpasse seg hverandre (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, 2009, s. 9). Samtidig er det viktig å huske på at selv om et individ per definisjon er integrert, så trenger ikke det nødvendigvis bety at individet føler seg integrert (Odden, 2018, s. 93). Jeg er i oppgaven opptatt av om det er en integrerende eller marginaliserende diskurs i artiklene, både med tanke på om de som omtales representeres i artiklene, men også hvordan teksten er skrevet med tanke på om den inkluderer eller ekskluderer. Det blir viktig å huske på i analysen av artiklene at man ikke nødvendigvis føler seg integrert selv om man per definisjon er det. Forfatteren kan oppfatte teksten hun eller han har publisert som integrerende, men dersom en person allerede føler seg lite integrert, så kan teksten være med på å forsterke dette dersom han eller hun oppfatter teksten som mindre integrerende enn forfatteren selv gjør. I en situasjon der et tema får mye fokus i media, som den økte smitten av Covid-19 hos noen omtalte grupper, kan flere artikler med en mer negativ vinkling føre til at et individ føler seg mindre integrert selv om det finnes mange artikler med vinkling som er mer positiv med tanke på måten den omtaler gruppene med økt smitte. Tar man utgangspunkt i

disse definisjonene kan man si at integrering er en prosess der individet beholder det som definerer en selv samtidig som man blir en del av samme «vi» (Alghasi et al., 2020, s. 47).

Det er ikke bare menneskene som flytter et nytt sted som har ansvar for å integrere seg, samfunnet rundt har et like stort ansvar for å åpne opp og tilrettelegge for integrering. I praksis er det gjerne slik at minoritetene er de som må integrere seg inn i det nye samfunnet, og ikke at det er en like gjensidig prosess som definisjonen vil tilsi. Hvordan man gjør dette og i hvilken grad man oppnår det, kan blant annet være påvirket av hvilke aviser og andre nyhetskilder man får sine opplysninger fra. Dette blir spesielt viktig i en barnehagesetting. Holdningene til de ansatte vil påvirke hvordan de tilnærmer seg foreldre og barn i barnehagen, og dette vil igjen kunne påvirke om familiene i barnehagen føler seg som en likeverdig og integrert del av hverdagen (Fandrem, 2019, s. 127-128).

2.1.4 Marginalisering

Når bestemte individer, grupper eller erfaringer blir usynliggjort, og man befinner seg på utsiden og mangler tilhørighet, kan man snakke om marginalisering. Dersom man blir sett på som mindre viktig, blir usynliggjort eller fremstilt på en bestemt måte, kan dette føre til marginalisering, noe som kan negativt påvirke både gruppen og samfunnet.

Marginalisering kan være et resultat av holdninger hos individer og samfunnet generelt, som kan forsterkes av media dersom innvandrere eller andre individer ikke representeres i journalistikken (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5) (Alghasi et al., 2020, s. 17). Dette blir en gjensidig prosess der medias diskurs og holdninger hos lesere kan virke forsterkende på hverandre. Marginalisering fører til manglende tilhørighet og deltakelse i samfunnet som følge av at tilknytningen mellom individ og samfunn svekkes. Dette vil være en trussel både for enkeltindivider, men også for hele samfunnet (Brochmann, 2010, s. 450).

Integrering kan sies å skje på to ulike men parallelle måter. Minoriteter blir integrert ved at deres oppfatninger og tankemåter blir mer like befolkningen generelt, samtidig som de kan bli utsatt for diskriminering og blir til dels utestengt fra noen aspekter av samfunnet (Eriksen, 2001b, s. 33). Barnehagen skal være en arena der alle er velkomne og tatt imot på lik linje som hverandre uansett bakgrunn eller familiesammensetning. Om foreldre i barnehagen opplever at de og deres barn blir møtt på en måte der de blir sett på som annerledes, vil dette føre til at de kan føle seg marginalisert av barnehagen og i verste fall av samfunnet rundt dem generelt. Et individ vil være mer åpen for å være en del av et

nytt samfunn dersom de blir møtt med respekt, men dersom de opplever å bli møtt med urettferdighet og deres bakgrunn ikke blir respektert, er det større sjanse for at de lukker seg fra det nye samfunnet (Meld. St.6 (2012-2013), s. 103). Hvordan individene det gjelder opplever å bli møtt med tanke på det de leser i aviser, og hvordan andre henvender seg på med bakgrunn i det de har lest, vil ha innvirkning på om man føler seg velkommen og integrert eller ikke (Alghasi et al., 2020, s. 19).

2.2 Media som samfunnsaktør

2.2.1 Medias integrerende og marginaliserende rolle

Det står i Grunnloven (2020, §100) at «de statlige styresmaktene skal legge til rette for et åpent og opplyst offentlig ordskifte», det gjør at kvalitet og tilrettelegging for mangfold i media blir deres ansvar. Norge er et mangfoldig samfunn, der staten skal sikre at alle er likeverdige deltagere på alle arenaer (Meld. St. 6 (2012-2013), s. 103). Det som er interessant, er hvordan dette opprettholdes i en krisesituasjon slik som pandemien har vært (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 50). Et samfunn kan defineres som «[...] en sammenhengende struktur, et hele som er avhengig av at ulike funksjoner ivaretas, noe som gjøres av ulike samfunnsinstitusjoner» (Kjeldstadli, 2008, s. 79). Dersom noe endres vil dette ha ringvirkninger på resten av samfunnet. Dette betyr at måten media skriver på kan påvirke holdningen til leseren, som igjen kan ha innvirkning på hvordan han eller hun oppfører seg mot ulike mennesker, som igjen vil kunne ha noe å si for om det andre individet føler seg godtatt og respektert eller ikke.

Minoritets- og majoritetssamfunn er et komplekst samfunn der minoriteter er nettopp en minoritet på grunnlag av en særskilt grunn, som religion, nasjonalitet og språk. Majoriteten har videre en symbolmakt som kan påvirke minoritetens muligheter på arbeidsmarkedet, synlighet i media og kulturelle særpreg som ikke sees på som likeverdig med tanke på majoriteten. En minoritet kan være majoriteten under andre omstendigheter, det vil si at vi er alle minoriteter i ulike situasjoner og vi kan alle være majoriteter i andre situasjoner (Eriksen, 2001a, s. 14) (Eriksen & Sajjad, 2012, s. 87-88). Barnehage og skole skal gi erfaring med kulturelt mangfold og likeverd, og kulturelle tradisjoner skal ivaretas både når det gjelder minoritets- og majoritetskultur (Brekke et al., 2020, s. 65-66). Selv om dette er forankret i rammeplanen vil praksis i hverdagen være påvirket av personene

som utøver arbeidet. Hvilke inntrykk den ansatte tar inn gjennom media vil kunne påvirke hvilke holdninger som ubevisst kan komme til uttrykk i hverdagen i barnehagen.

2.2.2 Medias kategorisering i integreringsdebatten

Fokus på etnisitet

De impulsene man tar inn fra samfunnet rundt seg vil være med på å påvirke hvordan man handler og tolker nye situasjoner, dette være seg bevisst eller som oftest ubevisst. Ved å flytte fokus vekk fra forskjeller som kan forventes mellom individer med ulik sosiokulturell bakgrunn og heller mot det kulturelle møtet, flytter man fokus over på den konkrete situasjonen og forskjeller og likheter som gjør seg gjeldende her. Hvordan begreper brukes og hvilke begreper som legges vekt på vil ha mye å si med tanke på om en setning eller tekst kan oppfattes som integrerende eller mer mot annerledesgjøring. Etnisitet er, i likhet med majoritet og minoritet, et sosialt konstruert fenomen som ikke er statisk og som ofte er tilskrevet av andre. Dette er noe som kan være av betydning i en situasjon, men ikke i en annen. Dersom et individs etniske bakgrunn har en viktig rolle i en tekst, eller om det er helt irrelevant at det står der, vil ha mye å si for hvordan teksten oppfattes og beskjeden i teksten formidles (Johannessen & Haus, 2011, s. 226-227) (Alghasi et al., 2020, s. 19).

Om barnehageansatte eller foreldre ofte ser de samme etniske gruppene trukket frem i artikler angående økt smitte av Covid-19 kan dette ha en innvirkning på deres oppfatning av omgivelsene, i en barnehagesetting med et stort mangfold vil dette være farlig om det ubevisst former hvordan den ansatte tilnærmer seg ulike familier og omtaler barna på. Videre har forskning vist at media kan påvirke våre oppfatninger i enda større grad når det gjelder temaer leseren selv ikke har så mye erfaring med. Mange av leserne har ikke erfaring med økt smitte av Covid-19 innenfor spesifikke miljøer og kjenner kanskje heller ikke individer med de omtalte bakgrunnene personlig. Dersom denne tematikken skrives om på en negativ måte, kan dette føre til at leseren sitter igjen med negative holdninger rettet mot de omtalte gruppene (Næss, 2018). I analysen vil dette være relevant ettersom måten nyhetsoppslagene er skrevet på vil påvirke hvordan de blir oppfattet og tolket. Som menneske er det naturlig å reagere med frykt mot det fremmede, men vi kan selv velge hvordan vi stiller oss til denne frykten. Dersom det vi leser er skrevet på en måte som kan

skape fremmedfrykt, kan dette være negativt siden det kan være med på å forsterke holdninger og usikkerhet rundt det ukjente (Fandrem, 2019, s. 101).

Innvandrere – en samlebetegnelse

Når begrepet innvandrere blir anvendt, er det assosiasjoner knyttet til begrepet selv om det egentlig er en samlebetegnelse på individer med bakgrunn fra et annet opprinnelsesland. Om det for eksempel står skrevet «innvandrere» i en artikkel eller tekst kan assosiasjonene føre til at man ser for seg noe som er ganske annerledes fra en selv og ofte da med et mørkere utseende (Sørheim, 2001, s. 188). Noen av de største gruppene som er utenlandskfødte i Norge er vesteuropeere, disse menneskene er innvandrere i like stor grad som innvandrere som kommer fra andre steder i verden enn Europa, men det er sjeldent at det er disse menneskene man tenker på når man hører ordet innvandrere (Eriksen & Sajjad, 2012, s. 27). Ut ifra denne teorien kan det være uheldig om samlebetegnelsen er brukt i artiklene om økt smitte av Covid-19, siden det kan føre til at leseren tolker begrepet feil og ut ifra sine assosiasjoner ser for seg en annen folkegruppe enn det det egentlig er snakk om, eller kun ser for seg deler av en egentlig veldig stor sammensatt gruppe. På den andre siden kan det være like risikabelt dersom artiklene konstant trekker frem noen spesifikke minoritetsgrupper siden dette kan føre til stigmatisering mot enkelte grupper og individer. Det er derfor nødvendig å se på hvordan begrepene er brukt i artiklene og om bruken kan føre til feiltolkninger, eller om de er brukt på en måte som nyanserer nyhetsbildet på en konstruktiv måte.

En legitimerende identitet

Manuell Castell definerer en legitimerende identitet som «[...] en identitet som introduseres av samfunnets dominerende institusjoner og rasjonaliserer samfunnets strukturelle dominans overfor medlemmene.» (referert i Rugkåsa, 2008, s. 84). Forskjeller blir ofte underkommunisert mens likheter står i fokus, noe som kan føre til at bakgrunn, kunnskap og erfaringer kan forbli usynlige fordi det blir så viktig å skulle være «like» (Rugkåsa, 2008, s. 84-85). I analysen er det interessant å se på om det er et veldig stort fokus på likheter eller om det trekkes frem flere forskjeller mellom individer. Trekket det frem ulikheter i for eksempel erfaringer og kunnskap man har med seg, vil dette kunne si noe om hvordan tiltak har blitt tolket, og dermed hvordan man har handlet ut ifra disse.

Dette vil være nyttig da det kan si noe om hvilket syn og inntrykk man blir sittende igjen med.

2.2.3 Diskursteori

En diskurs kan defineres som en kollektiv måte å forstå et fenomen på, og påvirker dermed hvordan vi snakker og skriver om gitt fenomen. Det er gjennom vår oppvekst og læring at vi tilegner oss måter å forstå på som er knyttet opp til en bestemt diskurs (Johannessen et al., 2018, s. 58-60). Diskursen gjør at det er mulig å snakke om noen ting mens andre ting det ikke mulig å snakke om. Dette er fordi diskursene gir oss retningslinjer på hva som er riktig å snakke om eller riktig handlemåte. Michel Foucault kobler diskurs og handling sammen ved at kategorier vi forstår samfunnet gjennom opprettholdes ved at disse kategoriene bekreftes gjennom handling, det blir følgelig en sirkelvirkning mellom handlinger og forståelsesrammene til menneskene i samfunnet (Johannessen et al., 2018, s. 61-64). En form for makt blir her gjeldende når det er kamp om å få definere et fenomen. Diskursen blir hegemonisk, det vil si at den får herredømme, når det blir denne som blir en del av vår naturlige diskurs (Johannessen et al., 2018, s. 71).

Diskurser om «vi» og «dem»

Alghasi, Eide og Simonsen (2020, s. 40-45) skriver i deres bok om diskurser om «vi» og «dem». Disse skildringene kan benyttes for å få frem hvilken diskurs og oppfatning artiklene får frem. Diskursen 1) majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) tar for seg tekster som gir en oppfatning av at majoriteten kan virke som en trussel for samfunnets minoritetsbefolkning. 2) Minoriteter (*de*) som problem for majoriteten (*oss*) tar på den andre siden for seg artikler hvor minoriteter er en trussel mot majoritet, som artikler hvor økt smitte i innvandrer miljøer blir fremstilt som en trussel mot samfunnet og helsevesenets kapasitet til å håndtere krisen. Når teksten fremstiller måten en gruppe bor og handler på som trussel for dem selv og eget miljø blir det diskursen 3) minoriteter som trusler mot seg *selv* (i eget miljø) som blir gjeldende. I vårt mangfoldige samfunn er det i mange sektorer 4) fungerende fellesskap og multikultur, noe som utgjør den fjerde diskursen. Så lenge menneskene som skal integreres og resten av befolkningen i samfunnet de skal integreres i ser etter de positive aspektene blir ingen fremstilt som trussel, men heller som i harmoni med hverandre. Den siste diskursen, 5)

alminneliggjøring, fremtrer når det er tatt for gitt at alle individer i samfunnet har likhet i både posisjon og muligheter. Når for eksempel politikere med minoritetsbakgrunn er representert i media og det er deres rolle og ikke bakgrunn som er av betydning så kan vi snakke om alminneliggjøring (Alghasi et al., 2020, s. 40-45).

I tillegg til å avdekke hvilke diskurser og oppfatninger som fremtrer i artiklene så kan diskursene benyttes for å få svar på hvilke diskurser det er som opptrer mest i de ulike artiklene. Det vil være interessant å se om det er en diskurstype som er veldig dominerende og om de analyserte artiklene benytter ulike diskurser fra hverandre.. Bruken av «vi» og «dem» er brukt som navn på diskursene av en grunn, mennesker har et behov for å kategorisere verden rundt seg, og bruken av slike begreper som skiller, fungerer som et organisatorisk skjema for å samle tankene våre og verden rundt (Kjeldstadli, 2008, s. 70).

Aalberg og Elvestad (2012, s. 110) skriver at innvandrere brukes som kilder i liten grad i artikler som omhandler innvandringstematikk.

Når avisene skal fortelle hvordan innvandrere har det, er det vanligvis norske eksperter som fører ordet. Og når vi får vite hva som må gjøres med eller for innvandrere, gis ordet i første rekke til norske politikere og representanter for myndigheten. Innvandrere kommer i liten grad selv til orde. (Linstad & Fjeldstad, 2005, s. 95).

Det ble i 2017 utført en medieanalyse på oppdrag av Integrerings- og mangfoldsdirektoratet som tar for seg i hvilken grad individer med minoritetsbakgrunn kommer til ordet i media når det gjelder spørsmål som omhandler innvandring og integrering. De finner det samme som Aalberg og Elvestad, at individer med minoritetsbakgrunn er underrepresentert i medieartiklene og kun kom til ordet i to prosent av artiklene. De fant også at et individs opprinnelige bakgrunn blir oppgitt dobbelt så ofte dersom artikkelen har et problemperspektiv når det gjelder innvandringsspørsmål, til forskjell fra artikler som er skrevet ut ifra et ressursperspektiv (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, 2017, s. 3-6). Videre har det vært en nedgang i artikler med ressursperspektiv, og andelen med problemperspektiv har følgelig økt (Alghasi et al., 2020, s. 269). Ut ifra disse tidligere funnene blir det interessant å se om dette er noe som har endret seg eller om det kommer frem i analysen at individer med minoritetsbakgrunn fortsatt er underrepresentert og kommer lite til ordet når det gjelder spørsmål om

innvandring og integrering. Det vil videre være av interesse å se nærmere på om opprinnelig bakgrunn oftere blir oppgitt i artiklene med mer problemperspektiv slik som det ble oppdaget i rapporten til Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, eller om artiklene som blir analysert i denne studien har en annen trend. I en annen rapport publisert av Integrerings- og mangfoldsdirektoratet i 2010, *Medieskapt islamfrykt og usynlig hverdagsliv*, vises det igjen at individer med innvandrerbakgrunn sjelden ble brukt som kilder i de største avisene. Videre kom det frem at artiklene om integrering og innvandrere ofte har et problemorientert fokus, samtidig som at rapporten får frem en positiv utvikling der sakene har fått et mer positivt fokus og individer med innvandrerbakgrunn har blitt mer aktive deltagere i diskusjonen (Kjensli, 2010).

Lindstad og Fjeldstads innvandrerbilder

I utgangspunktet er media problemorientert, noe som fører til at enkelte grupper kan bli stigmatisert av media, enten ved å bli utelatt fra media og nyhetsartikler eller ved å bli framstilt som noe annerledes. Merete Lindstad og Øivind Fjeldstad (i Aalberg & Elvestad, 2012, s. 122-124) har gjennom sin forskning på aviser kommet frem til seks ulike innvandrerbilder. De to første, 1) «den vellykkede innvandrereren» og 2) «den integrerte innvandrereren», har til felles at alle blir representert på lik linje som andre medborgere i samfunnet eller som en ressurs. Cirka 20 prosent av artikler som handler om blant annet innvandrere og rasisme handler om kriminalitet, og ved at nasjonal bakgrunn og etnisitet trekkes fram uten at det er relevant kan det føre til at statistikken viser at kriminalitet blant innvandrere er mindre enn man tror på grunn av det det settes fokus på. Bildet av 3) «den kriminelle innvandrereren» kan medvirke til at man tror at individer med annen nasjonal bakgrunn oftere er kriminelle og voldelige, dette kan også føre til at disse individene føler seg stemplet og stigmatiserte. Individer med minoritetsbakgrunn representert som et problem blir omtalt som 4) «den fortvilte innvandrereren». 5) «Den passive innvandrereren» blir fremstilt som koblet til problemer som nordmenn må løse, og bildet av 6) «den fremmedkulturelle innvandrereren» ser på det som er annerledes og som bryter med normer og regler som problemskapende (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 122-124). Disse bildene er interessante med tanke på oppgaven siden det kan hjelpe med å belyse hva slags syn og orientering media har. Hvilke bilder de skaper i sine tekster vil være med på å konstruere virkeligheten og sannheten til leserne. Videre kan avistitler, og hvordan individene eller gruppene det er skrevet om er fremstilt på, være medvirkende til å skape frykt dersom de

er skrevet på en negativt ladet måte med fokus på problemaspekt istedenfor positive vinklinger (Alghasi et al., 2020, s. 45-46). En ting er å presentere fakta slik de er, men en annen ting er hvordan det er gjort, hva som formidles som viktig, og hvordan dette er lagt frem som vil ha mye å si for leserens tolkning av dette.

2.2.4 Media, makt og diskurs

Under usikre tider, som en pandemi, kan denne usikkerheten føre mer mot marginalisering enn integrering dersom man får grunner til å «frykte» visse grupper. Det er derfor viktig hvordan media legger frem opplysninger om økt smitte innenfor de omtalte gruppene. Selvfølgelig bør økt smitte skrives om slik at det er mulig å skape tiltak som fungerer og nyttig kunnskap som kan brukes igjen ved en senere anledning, men det er viktig å belyse hvilket språk og fremstilling som blir brukt for å omtale slik problematikk. Her spiller medias maktposisjon en sentral rolle. Generelt vil man si at dersom man er i en posisjon der man kan skape endringer i samfunnet så har man makt (Engelstad, 2011, s. 13).

Jeg velger å hovedsakelig legge vekt på maktdefinisjoner om usynlig makt da det ofte blir det som er gjeldende når det er snakk om tekst og språk. Michel Foucault legger vekt på hvordan individers forståelse og sosiale interaksjon med hverandre påvirkes og formes av øvrige strukturer i samfunnet. Foucaults maktdefinisjon belyser hvordan makt alltid er til stede selv om den er usynlig. Videre beskriver Foucault hvordan makt er i konstant endring (Fretheim, 2015, s. 42) (Lundgren et al., 2012, s. 19-21). Det som er skrevet i nyhetsartikler har en dimensjon av makt da forfatteren har formet språket slik han eller hun ønsker, men denne makten forblir usynlig og gjemt i teksten. Med utgangspunkt i Pierre Bourdieus definisjon av makt kan man påstå at media har en symbolsk makt overfor samfunnet. Symbolsk makt vil si at man har makt til å påvirke virkelighetsoppfatningen og holdningen til andre, og at disse holdningene tas for gitt. Denne symbolske makten blir på samme måte en form for usynlig makt, men samtidig kan det også være ubevisst for den som utøver makten, det vil da si media og deres representanter i dette tilfelle. Vår habitus, måten vi oppfatter og navigerer verden på, vil være med på å påvirke hvilket medieinnhold vi prioriterer å følge med på, som igjen vil ha innvirkning på vårt syn innenfor ulike temaer (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 68-71) (NOU 2003: 19, s. 45).

I en barnehagesetting vil de ansatte ha en form for makt overfor foreldrene, hvordan media benytter sin makt vil da ha en ringvirkningseffekt på hvordan den ansatte retter seg mot foreldrene og utøver sin makt, enten det er positivt eller negativt. James Colemans teori om makt som et produkt av interesse og kontroll handler om at en aktør har mer mulighet til å påvirke interessene til den andre aktøren, samtidig som at den andre aktøren ikke har like stor mulighet til å kontrollere ønskene til motparten. Media kan sees på som en slik maktsirkel siden de er avhengige av tillitt hos målgruppen samtidig som de kan forme og endre meninger og ønsker hos de samme menneskene (Engelstad, 2011, s. 22-23).

Språk som makt blir også et viktig aspekt med tanke på medias fremstilling. Bruken av metaforer, etiketter, og ord som har både en hovedbetydning og andre assosiasjoner knyttet til ordet vil alle påvirke vår oppfatning av virkeligheten. Begreper kan videre vekke følelser som igjen vil påvirke hvordan vi ser verden ut ifra det vi leser og hører. Det er ikke bare begrepsbruken, men også dramatisk språkbruk og hva språket legger vekt på som er utøvelse av makt gjennom språket (Thurén, 2001, s. 138-144) (NOU 2003: 19, s. 45) (Engelstad, 2011, s. 18). Videre vil det media skriver om ha mest effekt dersom vinklingen og måten det er skrevet på stemmer med virkelighetsoppfatningen leseren allerede har, omtalt som «resonance». Vår virkelighetsoppfatning vil også være påvirket av hva og hvem som skriver nyhetsartiklene. Aalberg og Elvestad (2012, s. 103-110) tar opp at artikler og tekster som omhandler innvandrings spørsmål i liten grad bruker innvandrere som kilder og ofte skrives av representanter for staten eller politikere. På bakgrunn av dette er det i min analyse interessant å se nærmere på språk og kilde da teksten kan påvirkes av hvem som er representert og hørt i den.

2.2.5 En fjerde statsmakt

Sannhet er alltid en reprodusert versjon av virkeligheten og ikke en ren fremstilling av verden slik den er (Manning & Hawkins, 1990, s. 204). Dette gjelder i alle former for kommunikasjon, og blir spesielt viktig å huske på med tanke på formidling av nyheter i media og offentlig informasjon. Media er den statlige institusjonen som har mest påvirkning på publikum og blir følgelig omtalt som en fjerde statsmakt. Den bestemmer ikke hvilke meninger individer har, men er med på å påvirke hvilke temaer de har meninger om. Dersom media omtaler noen saker oftere, og i større grad enn andre, kan dette føre til at leserne oppfatter disse sakene som viktigere, omtalt som

dagsordenfunksjonen. Tolkingsrammene til media omhandler hvordan media presenterer sakene og hvordan dette igjen påvirker leserne (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 95-100). En av de mange måtene media innehar makt på, er hvordan de presenterer temaene de tar opp avhengig av ståstedet til mediakilden som står bak teksten og hvilke synspunkter de vier mest fokus til (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 100).

2.2.6 Framing

Teorien om framing, eller tolkningsrammene, har sitt opphav fra Erving Goffman og tar for seg ideen om at måten informasjon blir lagt frem, i for eksempel media, påvirker måten leseren skaper mening og tolker dette (Goffman, 1974, s. 21). Goffman skiller mellom naturlige og sosiale tolkningsrammer. De naturlige rammene har sitt opphav fra naturlige hendelser og styres hele veien av dette slik at ingen utvendige aktører påvirker utfallet. De sosiale rammene er hendelser som er guidet, det vil si at det er en hendelse styrt av ønskene til en levende aktør (Goffman, 1974, s. 22). Hvilke meninger leserne får på de ulike spørsmålene media tar opp kan i stor grad være påvirket av tolkningsrammene til media. Videre kan man skille mellom episodiske og tematiske rammer, der de episodiske rammene legger vekt på individer og enkelthendelser, og de tematiske rammene legger mer vekt på en mer generell forståelse av en sak med mer fokus på de allmenne aspektene knyttet opp mot dette (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 100). Hvilken tolkningsramme som brukes av media vil kunne påvirke hvordan en sak blir lagt frem og dermed tolket og forstått av leseren.

2.2.7 Dagsorden

Hvem journalistene er og hva avisen står for vil også ha noe å si. Hvilket grunnleggende perspektiv avisene har, for eksempel politisk perspektiv, vil påvirke hvordan artiklene skrives og hva de skriver om. Selv om avisene ikke er like politisk ladede som før vil deres politiske retning fortsatt påvirke innholdet (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 82). Martin Eide skriver at

Mediene setter dagsorden ved å avgjøre hvilke nyheter og diskusjonstemaer som skal slippe gjennom og hvilke ikke – om mordsaker skal få større oppmerksomhet enn sultkatastrofer. Og de påvirker det bildet publikum kan få av verden gjennom

bakgrunnsinformasjon, årsaksforklaring, utvalg, vinkling og dramatisering. (referert i Engelstad, 2010, s. 182)

Siden det har vært mye fokus på pandemien i nyhetene, og spesielt i en lengre periode om den økte smitten hos noen utsatte minoritetsgrupper, vil dette være noe som de fleste er opptatt av og følger med på. Media har som oppgave å informere om det som foregår i samfunnet, som følge av dette er det naturlig at de vil måtte skrive om temaer som er negative. Det vil med bakgrunn i dette være viktig som Eide sier å avdekke bakgrunnsinformasjonen, årsaksforklaringer, utvalg, vinkling og dramatisering siden disse vil kunne påvirke virkelighetsoppfatningen til leseren (Engelstad, 2010, s. 182).

2.2.8 Teorier om medias virkelighetsbeskrivelse

Jörgen Westerståhls modell for kravene som kan stilles til media når det gjelder informasjonsformidling har blitt videreutviklet av Kent Asp ved å skape kriterier for informasjonstetthet, informasjonsbredde og informasjonsdybde (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 85). Hvor mye av en tekst som er relevant for et argument er informasjonstettheten i en artikkel, og variasjonen i disse argumentene er informasjonsbredden. For at leserne skal kunne vurdere fakta og utsagnene i artikkelen har leseren behov for bakgrunnsinformasjon, det vil si informasjonsdybden som er tilgjengelig i teksten (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 85). I artiklene jeg ser på i min analyse vil informasjonsbakgrunnen ha mye å si for hvor mye troverdighet teksten har, og informasjonsbredden påvirker hva teksten forteller og hvilket syn den fremmer. Desto mer bakgrunn og argumenter som legges frem i en artikkel kan det være at den dekker over flere aspekter og synsvinkler.

Et annet aspekt som kan påvirke virkelighetsoppfatningen er George Gerbners kultivasjonsteori som fokuserer på hvordan våre meninger og holdninger over tid kan påvirkes av media. Dersom mediekildene man benytter seg av ofte omtaler noe som dårligere enn noe annet vil dette kunne påvirke virkelighetsoppfatningen slik at en tror at det faktisk er slik, selv om dette kanskje ikke er et helt riktig bilde av samfunnet. Hvilken sosiokulturell bakgrunn man har som leser, vil i tillegg ha noe å si for hvordan ulike lesere kan tolke samme innhold ulikt (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34-35). Dette kan igjen knyttes opp til akkulturasjon siden prosessen påvirker hvordan man tolker verden rundt seg (Fandrem, 2015, s. 144). Kultivasjonsteorien har blitt utviklet videre med ideen om

«mainstreaming» og «resonance». «Mainstreaming» brukes om det at de som ser mindre på TV vil ha holdninger som er mindre like hverandre mens de som ser mest på TV vil ha holdninger som stemmer mest med medias konstruksjon av virkeligheten. «Resonance» tar, som nevnt tidligere, for seg ideen om at medias innhold vil ha mer innvirkning på leseren dersom det relaterer til oppfatningen av virkeligheten som leseren har med seg fra før. Disse to effektene gjør seg også gjeldende når det gjelder andre medieformer enn TV, som for eksempel avisartikler. «Resonance» vil si at har man erfaring med temaet fra før. Om man i tillegg har holdninger om temaet som ligner på det man leser, vil dette ha større effekt enn om man ikke kjenner seg igjen i holdningene i artikkelen man leser (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 103). Videre vil det media skriver om ha mest effekt dersom vinklingen og måten det er skrevet på stemmer med virkelighetsoppfatningen leseren allerede har. Negative ytringer fanger oppmerksomheten til mennesker mer enn de positive og er i tillegg det vi husker best over lengre tid. Dersom teksten er hovedsakelig negativ hele veien gjennom kan det vekke frykt, noe som kan gjøre leseopplevelsen følelsesmessig mer intensivert og fører til at leseren blir mer opptatt av den negative informasjonen som blir formidlet. Språket som brukes kan være mindre nøytralt og mer ladet på bakgrunn av skrivemåten og ordvalg, men også med bakgrunn i tema det skrives om (Liebrecht et al., 2019, s. 172-174). Dette vil være viktig i analysen da leseren kan få et mer negativt bilde av situasjonen dersom nyhetsartiklene oftere omtaler temaet rundt økt smitte hos noen grupper på en mer negativ måte enn som kanskje faktisk er slik det er.

2.3 Barnehagen og barnehagelærerens rolle

2.3.1 Barnehagen som virksomhet

Det står i rammeplanen at «målet med barnehagen som pedagogisk virksomhet, er å gi barna et tilrettelagt tilbud i tråd med barnehageloven og rammeplanen.» (Utdanningsdirektoratet, 2017, s. 37). Barnehagen skal sikre at alle barn opplever en god barndom med lek og vennskap, og barnets beste skal være i fokus i alle avgjørelser i barnehagen. Barna skal få lov til å oppleve verden på sine premisser og skape erfaringer som styrker dem som voksende mennesker. Barna skal føle seg sett og akseptert for den de er, og barnehagen skal gi barna erfaringer med at det finnes mange ulike måter å tenke og leve på (Utdanningsdirektoratet, 2017, s. 8-9). Som barnehagelærer har man som

oppgave å fremme barns læring, lek og omsorg med utgangspunkt i grunnleggende verdier i barnehagen (Hennum & Østrem, 2016, s. 10).

2.3.2 Holdninger

Bostad og Paulsen definerer en holdning slik: «En holdning er en mening, oppfatning eller innstilling en person har, og som gjerne sitter dypere enn en mening. En mening kan lett endres, men den henger som regel sammen med de holdningene vi har.» (referert i Madland, 2013, s. 29). Har man mange meninger om et sentralt tema er det en holdning, og dette blir en ideologi når man har holdninger som kan knyttes tett sammen (Meighan & Harber, 2007, s. 212). Dersom holdningene en person har er positive, kan det føre til at vedkommende er mer åpen og positiv mot aspekter innenfor det aktuelle temaet. Har man negative holdninger rettet mot et spesifikt tema, vil man vise mindre interesse og være mer mistenksom. Vi som individer er eiere av våre egne holdninger, men disse kan påvirkes av ytre faktorer. Om man leser noe som gjør at ens egne holdninger blir mer negative, kan det føre til at man generelt blir mer negativ og mistenksom med tanke på det spesifikke temaet. Valgene vi gjør og vår atferd er påvirket av våre holdninger, og siden barn i barnehagen imiterer de voksnes atferd, er det derfor viktig å være bevisst på våre holdninger og hvordan de påvirker oss i hverdagen (Madland, 2013, s. 30-40). Hverdagen i barnehagen former barna som utviklende mennesker, og de er i konstant utvikling gjennom lek og læring innenfor barnehagens rammer (Jansen, 2020, s. 153). I analysen er det nødvendig å ha dette i fokus siden det vi daglig leser i nyhetene vil kunne påvirke vårt inntrykk av virkeligheten som igjen kan påvirke våre holdninger. Hvert individ former sine egne holdninger og bestemmer selv hva man har som verdier, men disse kan ubevisst formes av samfunnet rundt oss. Derfor er det viktig å rette søkelys mot hvilke impulser vi tar inn som kan ha en mulig innvirkning på våre meninger og oppfatninger.

3. Metode

Jeg vil i dette kapittelet gjøre rede for hvilke metodiske valg jeg har foretatt og hvordan jeg har gjennomført analysen. Jeg vil redegjøre for hvordan utvalget av artikler er gjennomført og hvorfor jeg har valgt å avgrense slik jeg har gjort. Dette vil jeg gjøre for å sikre reliabilitet og validitet i oppgaven.

3.1 Forskingsdesign

Hensikten med denne studien er å undersøke hvordan media har omtalt den økte smitten av Covid-19 hos noen minoritetsgrupper. Jeg vil i diskusjonskapittelet se nærmere på hvordan dette kan ha påvirket holdninger i samfunnet, og hos barn og voksne i barnehagen. Da de aller fleste er innom en nyhetskilde i løpet av dagen, og det som står i teksten kan både bevisst og ubevisst påvirke leserens holdning, vil det være av betydning å sette søkelys på hvilke holdninger dette kan drive frem. Dette vil bli studert ved å bruke kvalitativ metode for å analysere artikler som tar for seg denne tematikken. Ved å benytte kvalitative metoder får man studert sosiale fenomener nærmere og kan skape seg en forståelse av disse. Kvalitative studier kan gjennomføres ved å gjennomføre intervju, observere, foreta en tekstanalyse eller analysere visuelle bilder, og analysere lyd- og videoopptak (Thagaard, 2011, s. 11-13). Jeg vil i denne studien benytte meg av analyse av allerede skrevne artikler. Dette vil jeg gjøre for å få et bilde av hvordan media skrev om tematikken rundt økt Covid-19 smitte under en spesifikk tidsperiode. Å analysere artikler som skriver om økt smitte hos enkelte omtalte grupper, kan gi mer innblikk i om det vi leser hver dag er skrevet på en måte som påvirker vårt syn og holdninger positivt eller negativt.

Oppgaven er en tekststudie i form av en tematisk innholdsanalyse ved at jeg har laget kategorier for å organisere innholdet i artiklene. Dette har jeg gjort for å få en oversikt over sammenhengene i artiklene og kunne sammenligne de ut ifra kategorier (Thagaard, 2011, s. 172). Innholdet er det sentrale i tematisk analyse, og det er dette innholdet jeg har vært interessert i å få tak i (Riessman, 2017, s. 246). I tråd med sosialkonstruktivismen er vår forståelse preget av de kategoriene som vi innehar fra før, og vår forståelse er formet av den kulturen vi bor i eller har vokst opp i. Når vi leser en tekst, som en artikkel, vil vår tolkning av tekstens innhold både være påvirket av innholdet i teksten og måten den er skrevet på, men også våre forutinntatte holdninger, verdier og forståelsesrammer. Diskursanalyse er opptatt av hvordan man ut ifra denne forståelsen preget av kultur omhandler ulike temaer. I min oppgave vil dette være et godt grunnlag for analysen siden det da vil være mulig å se på hvordan artiklene er skrevet, om det finnes motsettende diskurser, og hvordan dette kan påvirke tolkningen av innholdet (Thagaard, 2011, s. 43). Dette gjør jeg med en hermeneutisk tilnærming ved at jeg forstår setningene i artiklene ved å se de i lys av helheten, som jeg finner ved å se nærmere på detaljene. Dette blir da

en slags sirkulær tilnærming ved at jeg alltid ser detaljene i lys av helheten, og helheten i lys av detaljene (Kristiansen, 2017, s. 160). Samtidig bærer det preg av å være en mediefaglig diskursanalyse ved at jeg ikke bare er interessert i å se på innholdet i teksten, men også sjangeren og språkbruk.

3.2 Utvalg, tidsperspektiv og tema

Studien er basert på 45 artikler som omhandler økt Covid-19 smitte hos noen omtalte grupper. Disse artiklene er skrevet av journalister i Aftenposten, VG, NRK og Dagbladet. Disse fire mediekildene er den daglige nyhetskilden til mange i Norges befolkning, og er noen av de mest leste nyhetskildene i Norge både når det gjelder i digitalt format og i papirversjon. Disse er valgt fordi det er nyhetsmedier som når ut til mennesker i hele landet og mange er innom disse kildene i løpet av en dag (Mediebedriftene, 2021). De er lett tilgjengelige nyhetskanaler som oppdaterer hyppig med det nyeste. Retriever Atekst og søkemotorene til mediene selv er brukt for å samle inn artikler, og de samme søkeordene eller kombinasjon av søkeord er benyttet når det gjelder de ulike mediene. I avgrensingen av tekster er det kun brukt artikler som er skrevet av journalister som representerer avisene eller mediestedet selv. Det vil si at dersom artiklene har vært skrevet som meninger, debatt eller lignende fra andre individer i samfunnet har jeg valgt å ikke bruke disse. Dette er fordi jeg har vært interessert i hvordan avisene selv fremstiller temaet, og har derfor valgt å konsentrere meg om ledere og andre artikler skrevet av journalister i de enkelte avisene.

For å se om det er en endring i vinklingen av temaet, eller om denne forblir den samme over tid, er det valgt artikler over en tidsperiode mellom mars 2020 og juni 2021. Alle artiklene som er valgt ut omhandler Covid-19 smitte hos minoritetsgrupper. De har fokus på høy smitte, hvorfor smitten er slik, og hva som har blitt gjort eller må gjøres videre. De varierer mellom å være skrevet som intervju, fakta og generell informasjonsformidling. Artiklene som er skrevet som intervju er skrevet i form av spørsmål og kommentarer, eller en samtale, mellom journalisten og personen som er i fokus i artikkelen, ofte med noe utfyllende informasjon om situasjonen imellom kommentarene. Noen av artiklene er skrevet for å fremstille fakta om situasjonen i form av tall, statistikk og faktabokser, og andre informerer mer i form av tekst der mye av denne informasjonen er innbakt. Disse artiklene inneholder gjerne mer utfyllende

informasjon utenom spesifikke tall og fakta. Det er både artikler som er skrevet mest på en av disse måtene, men også artikler som tar i bruk alle tre formene for å informere om situasjonen.

3.3 Analyseprosessen

For å gjennomføre analysen leste jeg i første omgang alle artiklene og valgte vekk de som ikke var særlig relevante. Videre leste jeg alle artiklene på nytt og valgte ut trekk ved artiklene for å gruppere de sammen. Underveis skrev jeg notater om oppdagelser som var av interesse å se nærmere på senere i analysen. Jeg har kategorisert utsagn i artiklene og laget koder for å skape sammenheng og oversikt. Jeg gikk igjennom hver av artiklene med bakgrunn i de ulike kodingstemaene og grupperte sammen utsagn som omhandlet samme tematikk. Jeg har vært bevisst på at temaene jeg har kodet ut ifra kan være påvirket av min forforståelse og det jeg har vært opptatt av å finne ut. Jeg har derfor vært opptatt av å lese artiklene på nytt uten å spesifikt se etter disse temaene. Ett av områdene jeg var spesielt interessert i var hvilket språk artiklene brukte. En av mine kategorier var derfor begrepsbruk og assosierende språk. Alle artiklene ble kategorisert inn under hvilken stemme som blir hørt i artikkelen, om det er den omtalte minoritetsgruppen selv, regjeringen og representanter for offentligheten eller begge deler. Siden alle artiklene omhandler smitte, organiserte jeg artiklene inn i kategorier etter hvem artikkelen la ansvaret hos, eksplisitt eller implisitt. Videre markerte jeg alle steder der artiklene omhandler kulturelle aspekter og andre aspekter ved individers bakgrunn (Magnusson & Marecek, 2016, s. 142). Jeg oppdaget underveis i analysen at noen av artiklene snakket om økt testing blant de omtalte gruppene, dette ble derfor en egen kategori. For å se nærmere på om artiklene var negative eller positive, markerte jeg alle veldig positive og negative uttalelser og mildt positive og negative uttalelser.

3.4 utfordringer og etiske vurderinger

Problemstillingen som er utgangspunkt for studien er «Har media omtalt økt smitte i bestemte minoritetsgrupper i forbindelse med Covid-19 pandemien på en måte som er integrerende eller marginaliserende, og hvordan kan dette ha påvirket holdninger, verdier og forståelser i samfunnet og til voksne og barn i barnehagen?». Under perioden jeg samlet inn artikler var det skrevet mye om denne tematikken. Jeg fant artiklene ved å

benytte bestemte søkeord både på Atekst retriever og inne på nyhetskanalene sine nettsider. Da det var skrevet så mye om dette, er jeg bevisst på at det kan være relevante artikler jeg ikke har fått med i oppgaven, enten fordi disse ikke var innbefattet i mine søkeord eller fordi jeg måtte begrense datainnsamlingen til et visst antall. Da studien omhandler grupper av mennesker har jeg hele veien hatt fokus på rettferdighet og sannhet. Det er aktørers daglige liv som er omhandlet og dette må ytes rettferdighet.

Det er viktig med et interseksjonalistisk perspektiv da det er skrevet om grupper som kan ha mange ulike medlemmer og som omfatter en stor, sammensatt gruppe uten nødvendigvis så mye til felles med hverandre (Crenshaw i Fandrem, 2019, s. 44). Selv om disse aktørene har samme nasjonale bakgrunn kan de ha veldig ulike interesser og identiteter, noe jeg er bevisst underveis i hele oppgaven. Ulike aspekter av et individs identitet blir relevant og i fokus med utgangspunkt i situasjonen en befinner seg i, og i en annen situasjon kan det være helt andre deler av identiteten som er relevant. I oppgaven er det individers og gruppers bakgrunn som kommer i fokus og som følge av dette er det etnisitet og rollen som minoritet som blir vektlagt. Dette kan være individer som har veldig lite til felles med hverandre og har mer til felles med øvrige grupper i befolkningen (Fandrem, 2019, s. 44). Samtidig vil det at media omtaler bestemte innvandrergupper vekke assosiasjoner og fordommer, bevisst eller ubevisst, hos leserne som kan påvirke tolkningen av artikkelens innhold. Jeg er opptatt av gruppene som ble omtalt i media når det gjaldt økt smitte av Covid-19, og dette er grupper som omtales som minoritetsgrupper og innvandrere i artiklene. Jeg har følgelig valgt å ta utgangspunkt i disse kategoriseringene for å kunne sette søkelys på hvordan tematikken opp mot disse gruppene blir omtalt i media.

4. Empiri

Jeg vil i dette kapitlet presentere datamaterialet jeg har samlet inn i form av artikler. Da det omhandler en større mengde artikler, vil jeg forhåndsgruppere disse inn i hovedkategorier som jeg deretter har delt inn i underkategorier. Jeg vil presentere disse kategoriene for så å skrive en kategoribeskrivelse. Dette vil jeg gjøre for å skape mer oversikt når artiklene blir henvist til i analysekapitlet.

4.1 Hovedkategorier

Kategoriene er laget med bakgrunn i hvor artiklene legger ansvaret for økt smitte sammenlignet med gjennomsnittsbefolkningen. Kategorier er alltid en forenkling av kompleksiteten av det som skal kategoriseres og av virkeligheten. Kategoriene presentert nedenfor er basert på min oppfatning av hvor artikkelen plasserer hovedansvaret for økt smitte. Disse artiklene kan ha dette fokuset til felles men ellers være veldig ulike (Johannessen et al., 2018, s. 125-127). Dette vil belyses nærmere i analysekapittelet.

Den første hovedkategorien er «myndighetene og det offentlige», nærmere spesifisert omhandler dette artikler som hovedsakelig peker på myndighetene, det offentlige og samfunnet for øvrig som ansvarlig for smitte. Den andre hovedkategorien omhandler artikler som legger hovedansvaret hos minoritetsgruppene som omhandles, «minoritetene selv og enkelte minoriteter». Jeg vil videre presentere hver av underkategoriene med en kategoribeskrivelse og artiklene som hører til.

4.2 «Myndighetene og det offentlige»

4.2.1 Myndighetene: tiltak

Den første underkategorien under «myndighetene og det offentlige» er kategorien myndighetene: tiltak. Artiklene som omfattes av denne underkategorien er artikler der hovedansvaret legges hos myndighetene på grunn av deres håndtering og tiltak. Dette inkluderer både at tiltak ikke var rettet nok mot alle miljøer i det norske samfunn, men også at tiltak kom for sent og var for åpne for tolkning. Artiklene dette gjelder er presentert i tabellen nedenfor.

Myndighetene: tiltak	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
Dramatiske smittetall:- Forbanna	Dagbladet	Jørgen Gilbrant	25.03.2021	https://www.dagbladet.no/nyheter/dramatiske-smittetall--forbanna/73568085
FHI-tillitsvalgt ut mot regjeringen	Dagbladet	Frode Andresen	08.05.2021	https://www.dagbladet.no/nyheter/fhi-tillitsvalgt-ut-mot-regjeringen/73711504
Raymond Johansen om minoriteter og corona: - Åpenbart at vi ikke har truffet	VG	Ane Muladal + Ingvill Dybfest Dahl + Stella Bugge	16.04.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/zGJy3w/raymond-johansen-om-minoriteter-og-corona-aapenbart-at-vi-ikke-har-truffet

VGs symptomtest på flere språk	VG	Kari Aarstad Aase	25.06.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/70OARv/vgs-symptomtest-paa-flere-spraak
Mener coronainfoen til innvandremiljøer svikter: - Kan risikere at mange liv går tapt	VG	Oda Ording + Terje Bringedal	13.11.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/KyyOV6/mener-coronainfoen-til-innvandremiljoer-svikter-kan-risikere-at-mange-liv-gaar-tapt
Byrådslederen: - Jeg tror at man har tenkt litt for mye at i Norge har man romslig med plass hjemme	Aftenposten	Daniel Røed-Johansen + Odd Inge Aas	12.04.2020 Oppdatert 15.04.2020	https://www.aftenposten.no/oslo/i/QobqRW/byraadslederen-jeg-tror-man-har-tenkt-litt-for-mye-at-i-norge-har-ma
Nå er over halvparten av koronapasientene i Norge født i utlandet	Aftenposten	Pers Anders Johansen + Olga Stokke	27.01.2021 Oppdatert 28.01.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/Vq4LQ4/naa-er-over-halvparten-av-koronapasientene-i-norge-foedt-i-utlandet

4.2.2 Myndighetene: informasjonskvalitet

Den andre underkategorien tar også for seg myndighetene, men her med fokus på informasjonskvalitet. Der den forrige kategorien fokuserer på tiltak omhandler denne kategorien informasjonen som var formidlet. Dette er artikler som plasserer ansvaret for den økte smitten hos myndighetene, mer spesifikt at informasjonen ikke var målrettet nok mot alle grupper og at kvaliteten ikke var så bra som den skulle ha vært. Disse artiklene er listet opp i neste tabell.

Myndighetene: informasjonskvalitet	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
Sliter med å forstå viktig koronainformasjon	NRK	Eilin Spolèn Juva + Else Karine Archer	25.03.2020 Oppdatert 26.03.2020	https://www.nrk.no/innlandet/vanskelig-a-na-innvandrere-med-informasjon-om-korona-1.14957228
Nye tiltak for å få ned smitten blant innvandrere: - Bedre sent enn aldri	NRK	Ola Mjaaland + Anne Jetlund Hansen + Johanna Hauge +	08.12.2020 Oppdatert 09.12.2020	https://www.nrk.no/norge/nye-tiltak-for-a-fa-ned-smitten-blant-innvandrere--bedre-sent-enn-aldri-1.15278731

		Fouad Acharki + Helena Viktoria Johnsen + Ingvild Silseth + Elisabeth Strand Mølster		
Skuffet over myndighetene	Dagbladet	Line Fransson	09.12.2020	https://www.dagbladet.no/nyheter/skuffet-over-myndighetene/73157494
Oslo-byråd: Frykter svenske corona-tilstander	VG	Morten S. Hopperstad + Ingvild Silseth + Synne Eggum Myrvang	02.04.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/e8LWE9/oslo-byraad-frykter-svenske-corona-tilstander
Raymond Johansen: - Mange av de smittede i Oslo har innvandrerbakgrunn	Aftenposten	Tonje Egedius + Tine Dommerud + Lene Skogstrøm + Robert Veiåker Johansen + Wasim Riaz	01.04.2020 Oppdatert 13.04.2020	https://www.aftenposten.no/oslo/i/wPG8zo/raymond-johansen-mange-av-de-smittede-i-oslo-har-innvandrerbakgrunn
SV-profil fra Stovner: - Den høye smitten er ikke uttrykk for at folk ikke bryr seg	Aftenposten	Arnhild Aass Kristiansen + Birgitte Iversen	22.04.2021 Oppdatert 23.04.2021	https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/56dy96/sv-profil-fra-stovner-den-hoeye-smitten-er-ikke-uttrykk-for-at-folk

4.3 «Minoritetene selv og enkelte minoriteter»

4.3.1 Sosioøkonomiske faktorer

En av de største underkategoriene under «minoritetene selv og enkelte minoriteter» er artikler som legger ansvaret for økt smitte over på sosioøkonomiske faktorer. Dette omhandler faktorer som utsatt yrke med tilnærmet ingen mulighet til hjemmekontor, utdanning, trangboddhet eller mange generasjoner som bor sammen, i tillegg til helse. Her

er det artikler som skriver om individer uten rett til sykepenger som vil tape økonomisk dersom de tester positivt, og derfor muligens velger å ikke teste seg. Det er mange som ikke har hatt mulighet til å ha hjemmekontor som er i yrker der de omgås mange mennesker, for eksempel som butikkansatt eller taxisjåfør. Videre pekes det på at når mange bor sammen er det større sjanse for at de blir smittet, spesielt når man ikke har mulighet til å isolere seg. Tabellen nedenfor er en presentasjon av disse artiklene.

Sosioøkonomiske faktorer	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
Hver tredje koronapasient ved sykehus i Norge ble født i et annet land	Aftenposten	Per Anders Johansen	17.07.2020	https://www.aftenposten.no/norge/i/70bkbK/hver-tredje-koronapasient-ved-sykehus-i-norge-ble-foedt-i-et-annet-land
Høy smitte blant innvandrere bekymrer regjeringen. Nå har den fått 29 forslag til hva som kan gjøres.	Aftenposten	Olga Stokke + Per Anders Johansen	08.12.2020	https://www.aftenposten.no/norge/i/PRvv70/hoey-smitte-blant-innvandrere-bekymrer-regjeringen-naa-har-den-faatt-29
Smitten i Oslo fortsatt for høy. Flere bydeler og innvandrergupper rammes fortsatt hardt av pandemien.	Aftenposten	Per Anders Johansen + Thomas Olsen + Sean Meling Murray + Dan P. Neegaard	21.01.2021 Oppdatert 23.01.2021	https://www.aftenposten.no/oslo/i/869qO2/smitten-i-oslo-fortsatt-for-hoey-flere-bydeler-og-innvandrergupper-ra
Pandemien har rammet norske innvandremiljøer hardere enn noen har visst	Aftenposten	Olga Stokke + Per Anders Johansen	03.02.2021 Oppdatert 04.02.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/869KzG/pandemien-har-rammet-norske-innvandremiljoeer-hardere-enn-noen-har-visst
Guri Melby: - Viktig å vite hvilke grupper som er overrepresentert på statistikken over koronasmittede	Aftenposten	Olga Stokke + Per Anders Johansen	04.02.2021 Oppdatert 05.02.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/LnPKOP/guri-melby-viktig-aa-vite-hvilke-grupper-som-er-overrepresentert-paa
Hvem ble hardest rammet av pandemien? Så skjevt har viruset rammet Norge.	Aftenposten	Per Anders Johansen + Sean Meling Murray + Thomas Olsen	06.03.2021 Oppdatert 08.03.2021	https://www.aftenposten.no/oslo/i/7KR3L3/hvem-ble-hardest-rammet-av-pandemien-saa-skjevt-har-viruset-rammet-nor

Taxisjåfør Mohammed Egeh havnet på intensiven etter å ha blitt smittet av korona. Yrke pekes ut som smitteårsak i de norsksomaliske miljøet.	Aftenposten	Wasim Riaz + Tonje Egedius + Thomas Olsen	18.04.2020 Oppdatert 19.04.2020	https://www.aftenposten.no/norge/i/GGLm4J/taxisjaafoer-mohammed-egeh-havnet-paa-intensiven-etter-aa-ha-blitt-smittet
Hvorfor ble innvandrere hardere rammet av korona? Nye svar bør gi både offentlig ansatte og innvandrer miljøer en lekse	Aftenposten	Thomas Olsen	26.06.21 Oppdatert 27.06.21	https://www.aftenposten.no/norge/i/1B12nM/hvorfor-ble-innvandrere-hardere-rammet-av-korona-nye-svar-boer-gi-baade
Corona-spredning fra vest til øst: - Da vi hørte det, var det bare å reagere	Dagbladet	Line Fransson	25.04.2020	https://www.dagbladet.no/nyheter/da-vi-horte-det-var-det-bare-a-reagere/72365843
Dramatisk endring	Dagbladet	Ingunn Dorholt + Asle Hansen + Frode Andresen	09.11.2020	https://www.dagbladet.no/nyheter/dramatisk-endring/73045195
Over halvparten av coronapasientene i Norge født i utlandet	Dagbladet	Vegard Kristiansen Kvaale	29.01.2021	https://www.dagbladet.no/studio/nyhetsstudio/5?post=55299
Bydelen med det verste smittetrykket: Smittes rundt middagsbordet	Dagbladet	Marthe S. Lien + Hans Arne Vedlog + Kristin Svorte	15.02.2021	https://www.dagbladet.no/nyheter/smittes-rundt-middagsbordet/73405520
91 norsksomaliere var innlagt for korona – nå er smitten nesten null	NRK	Tormod Strand	18.06.2020	https://www.nrk.no/norge/91-norsksomaliere-var-innlagt-for-korona--na-er-smitten-nesten-null-1.15057449
Høyre og Frp uenige om	NRK	Erlend Kinn + Astrid Randen	13.11.2020	https://www.nrk.no/norge/koronas-mitte-rammer-mange-innvandrere-

koronasmitte blant innvandrere		+ Martin H. W. Zondag		-frp-og-hoyre-krangler-om-arsakene-1.15242621
Går fra dør til dør i områder med mye smitte	NRK	Mette Kristiansen + Tormod Strand	04.02.2021 Oppdatert 08.03.2021	https://www.nrk.no/norge/gar-fra-dor-til-dor-i-omrader-med-mye-smitte-1.15359589
Smittevernoverlege i Oslo bekymret for økning i Øst: Mange bor trangt	VG	Sofie Fraser + Signe Rosenlund-Hauglid + Thea Rosef	02.04.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/b5vGgq/smittevernoverlege-i-oslo-bekymret-for-oekning-i-oest-mange-bor-trangt
Advarer norskpakistanere om høy corona-dødelighet	VG	Josefine Ytre-Eide Bjaarstad	11.12.2020	https://www.vg.no/nyheter/i/6zP8g8/advarer-norskpakistanere-om-hoey-corona-doedelighet
FHI-rapport: Coronaviruset rammer utenlandsfødte hardest	VG	Lara Rashid + Yasmin Sfrintzeris + NTB	14.03.2021	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/gWp9PL/fhi-rapport-coronaviruset-rammer-utenlandsfoedte-hardest
I denne storfamilien har alle hatt corona: - Når én får det, får alle det	VG	Oda Ording + Helge Mikalsen	18.03.2021	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/IE9xKk/i-denne-storfamilien-har-alle-hatt-corona-naar-en-faar-det-faar-alle-det

4.3.2 Transnasjonale forbindelser

Den neste underkategorien er transnasjonale forbindelser, det vil si individer som har tett kontakt med hjemlandet etter å ha flyttet til et nytt sted (Fandrem, 2019, s. 16). I artiklene listet opp i tabellen under kommer det transnasjonale aspektet frem ved at de som er omtalt har reist ut av Norge under pandemien for å besøke familie eller for å delta på arrangement som oppleves som nødvendige å delta på, og som artikkelen har trukket frem som ansvarlig for smitteøkningen.

Transnasjonale forbindelser	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
Byrådet bekymret for importsmitte etter påske: Mange innvandrere planlegger ferie i utlandet	Aftenposten	Thomas Olsen + Tor Arne Andreassen	24.03.2021 Oppdatert 25.03.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/86O5k1/byraadet-bekymret-for-importsmitte-etter-paaske-mange-innvandrere-plan

Koronasmitten var skyhøy i enkelte innvandrergupper. Nå stiger den enda mer.	Aftenposten	Hilde Bjørhovde	31.03.2021 Oppdatert 01.04.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/jB2nre/koronasmitten-var-skyhoe-y-i-enkelte-innvandrergupper-naa-stiger-den-en
Tross advarsel om reiser: Midt i pandemien er det registrert 3700 reiser fra Pakistan til Norge	Aftenposten	Per Anders Johansen + Thomas Olsen	10.05.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/86goAG/tross-advarsel-om-reiser-midt-i-pandemien-er-det-registrert-3700-reis
41 prosent av de nye smittede er født i utlandet	VG	Oda Leraan Skjetne	25.08.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/0nMeo6/41-prosent-av-de-nye-smittede-er-foedt-i-utlandet

4.3.3 Lavere grad av testing

Underkategorien lavere grad av testing omhandler artikler som formidler at mindre testing hos noen grupper er ansvarlig for økt smitte. Det er artikler som både skriver om hvorfor det kanskje testes mindre i noen grupper, og at noen tester seg mindre uten noe særlig som støtter opp argumentet. Denne kategorien inneholder artikler som tar for seg denne tematikken på ulike måter, noe som vil få mer oppmerksomhet i analyse- og diskusjonskapittelet, men vil her kun bli listet opp i tabellen nedenfor.

Lavere grad av testing	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
FHI bekymret for skjult smitte blant innvandrere	NRK	Tormod Strand + Silja Vepsä	15.11.2020 Oppdatert 08.03.2021	https://www.nrk.no/norge/fhi-bekymret-for-skjult-smitte-blant-innvandrere-1.15241624
Nå er over halvparten av koronapasientene i Norge født i utlandet	Aftenposten	Per Anders Johansen + Olga Stokke	27.01.2021 Oppdatert 28.01.2021	https://www.aftenposten.no/norge/i/Vq4LQ4/naa-er-over-halvparten-av-koronapasientene-i-norge-foedt-i-utlandet
Slik strømmet pasientene fra Oslo. Hvem ble sykest av viruset i hovedstaden?	Aftenposten	Per Anders Johansen + Thomas Olsen	17.05.2021	https://www.aftenposten.no/oslo/i/VqJVmW/slik-stroemmet-pasientene-fra-oslo-hvem-ble-sykest-av-viruset-i-hoveds

4.3.4 Kulturelle faktorer

Den siste underkategorien er artikler som legger ansvaret for økt smitte over på kulturelle faktorer. Kultur er et komplekst begrep med tradisjoner og verdier som både går i generasjoner, men som også er i konstant endring. Det man har til felles i en kultur vil være påvirket av normer og samfunnet rundt som i seg selv er et produkt av kulturen (Kasin, 2008, s. 59-61). Kulturelle faktorer i denne underkategorien er faktorer som lavere tillit til det offentlige, sosialt press om å delta på arrangement og andre sosiale sammenkomster, at det er tabubelagt å bli smittet, og at det å være sosial kan defineres som en ren nødvendighet. Dette er kulturelle faktorer som kan være vanlig praksis i hjemlandet til de som omtales, og det at det trekkes frem som noe annerledes er følgelig et produkt av det interseksjonalistiske perspektivet om hvordan man i en vestlig kultur blir «de andre». I et annet samfunn kan det være motsatt, at det som defineres som vanlig praksis i Norge der vil sees på som kulturelle faktorer som gjør en annerledes (Fandrem, 2019, s. 45). Artikkelen som omhandler disse kulturelle faktorene som ansvarlig for økt smitte er listet opp i tabellen under.

Kulturelle faktorer	Avis	Forfatter(e)	Dato	Link
Hele familien smittet	Dagbladet	Øistein Norum Monsen + Marthe S. Lien	31.03.2020	https://www.dagbladet.no/nyheter/h-ele-familien-smittet/72310688
Amjad Munir (58) fikk korona: - Det er så tabubelagt å bli smittet, derfor tester ikke folk seg, selv om de har symptomer.	Aftenposten	Olga Stokke + Per Anders Johansen	02.12.2020	https://www.aftenposten.no/norge/i/R95dPW/amjad-munir-58-fikk-korona-det-er-saa-tabubelagt-aa-bli-smittet-de
Nye tall om pandemien i Oslo: Mer enn seks av ti pasienter har innvandrerbakgrunn	Aftenposten	Per Anders Johansen + Sean Meling Murray + Arnhild Aass Kristiansen + Thomas Olsen	26.04.2021 Oppdatert 27.04.2021	https://www.aftenposten.no/oslo/i/wez5wL/nye-tall-om-pandemien-i-oslo-mer-enn-seks-av-ti-pasienter-har-innvand
Abid Said (SV) om koronasmitte blant norsk-somalialar: Eg synest det er trist	NRK	Hans Ivar Moss Kolseth + Kadra Yusuf + Tormod Strand +	01.04.2020	https://www.nrk.no/norge/smittever-noverlege-i-oslo--meir-ny-smitte-i-bydelar-med-mange-innvandrarar-1.14968771

		Martin H. W. Zondag		
FHI: Lav tillit i noen innvandremiljøer gjør smittesporing vanskeligere	NRK	Tormod Strand	01.03.2021 Oppdatert 08.03.2021	https://www.nrk.no/norge/fhi_lav_tillit-i-noen-innvandremiljoer-gjor-smittesporing-vanskeligere-1.15393011
Har kartlagt mulige smitteårsaker: - Noen opplever et press på å delta i bryllup og fredagsbønn	VG	Oda Ording	08.12.2020	https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/LnojPV/har-kartlagt-mulige-smittearsaker-noen-opplever-et-pess-paa-aa-delta-i-bryllup-og-fredagsboenn

5. Analyse

Hovedproblemstillingen reiser spørsmålet om media har omtalt økt smitte av Covid-19 hos noen utsatte minoritetsgrupper på en måte som kan oppfattes som integrerende eller marginaliserende mot disse gruppene og individer innenfor dem. Denne problemstillingen er valgt for å se nærmere på om måten media har formidlet dette kan ha påvirket leserens holdninger enten positivt eller negativt, og dermed påvirket barnehageansattes holdninger i deres arbeidshverdag. For å svare på dette har jeg formulert tre underspørsmål for å støtte opp hovedproblemstillingen. Disse tre spørsmålene er 1) om media legger ansvaret for økt Covid-19 smitte hos myndighetene eller hos de omtalte minoritetsgruppene, 2) om media velger et innhold, språk og vinklinger som kan vekke bestemte assosiasjoner, og 3) hvilke virkemidler barnehagen har for å sikre at en marginaliserende diskurs i media ikke svekker integrering i barnehagen. De to første spørsmålene vil belyses i analysekapittelet. Det tredje spørsmålet vil svares delvis gjennom diskusjonen med referanse til min egen erfaring som profesjonsutøver i barnehagen. Med utgangspunkt i ordningen av artiklene i kapittel 4 har jeg valgt ut noen trekk i tekstene som vil brukes som inndeling i kapittel 5, disse virker sammen for å skape en helhet. Jeg vil ta utgangspunkt i teoriene som ble presentert tidligere i kapittel 2 for å analysere og tolke innholdet i nyhetsartiklene jeg har valgt ut. Jeg har som nevnt valgt denne tematikken i min problemstilling fordi de fleste er innom en nyhetskilde i løpet av en dag og våre holdninger kan påvirkes av det vi leser. Måten det er skrevet på og hvilken holdning dette kan fremme vil ha noe å si både for oss

og de vi er rollemodeller for. På bakgrunn av dette er det viktig å gjennomføre en slik analyse for å bli mer bevisste profesjonsutøvere og samfunnsborgere.

5.1 Stemmene bak artikkelen

Det første underspørsmålet i oppgaven handler om media legger ansvaret for økt smitte hos myndighetene eller hos gruppene som blir omtalt. For å se nærmere på dette vil hvem som er representert i teksten først analyseres. Videre vil bruken av begrepet innvandrere eller spesifikk etnisitet i artiklene analyseres for å se nærmere på om dette kan ha innvirkning på tolkning av teksten, blant annet hvem leseren vil oppfatte som ansvarlig for økt smitte. Det vil også være fokus på hvilke diskurser som gjør seg gjeldende i artiklene, og hvem teksten selv legger ansvaret for smitten hos.

Det vil ha mye å si hvilken stemme man hører i artikkelen, både for hvordan man leser og forstår teksten men også for hvordan det oppfattes. Jeg tenker her på om noen snakker for noen andre som kan virke mindre integrerende, eller om stemmen til de som omtales kommer frem i artikkelen. Jeg vil derfor i dette avsnittet se nærmere på hvem sin stemme som er representert i artiklene.

I utvalget av nyhetsartikler i studien var det veldig få artikler som kun representerte individer innenfor minoritetsgrupper som har vært mer utsatt for økt smitte av Covid-19. Hvem sin stemme som høres i en artikkel vil ha innvirkning på hvordan teksten tolkes og om man føler seg sett eller ikke. Når det skrives om en gruppe mennesker vil det ha noe å si om de er skrevet om eller med, og når artikler som handler om innvandrergupper ofte er skrevet av offentlige representanter vil deres stemme og mening i saken på et vis bli borte, eller virkeligheten kan bli skjev i forhold til hvordan det faktisk er eller oppleves. Dette omfatter også integrering dersom artikkelen er skrevet uten at stemmen til de som omtales høres på en måte som gjør at personene det gjelder opplever det som lite integrerende (Odden, 2018, s. 93) (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 110).

Artiklene som hovedsakelig formidler stemmen til individer i de omtalte gruppene er alle skrevet i form av et intervju med enten individer eller hele familier som har vært smittet. De er skrevet på en måte der individene får advare andre og bruke artikkelen som en slags informasjonsplattform. Artiklene som intervjuer individer innenfor de omtalte gruppene har ofte formuleringen av overskriftene til felles, to eksempler på dette er 1) *Coronakrisa: Hele familien smittet* og 2) *I denne storfamilien har alle hatt corona: - Når én har fått det, får alle det* (Monsen & Lien, 2020) (Ording & Mikalsen, 2021). Disse

artiklene er som nevnt brukt som en type informasjonsplattform samtidig som at de begge er kategorisert under hovedkategorien «minoritetene selv og enkelte minoriteter» når det gjelder artikkelens vektlegging av ansvaret for økt smitte. Dette er interessant da artiklene peker på sosioøkonomiske og kulturelle faktorer som årsaker for smitten, samtidig som at det er disse artiklene som gir ordet til individer i de omtalte gruppene. Videre sier overskriftene som er lagt frem som eksempler noe om at det er mye smitte innad i familier, og artikkelen benyttes som en kanal der individene advarer andre. Når jeg leser disse artiklene opplever jeg at det blir en nøytral presentasjon av tematikken. Artikkelen er ikke vinklet slik at den henger ut noen, men heller at individer kan få advare andre innenfor samme miljø som dem selv. Spesielt med tanke på underkategorien «kulturelle faktorer» er det mulig at slike artikler rekker frem til flere da man kan resonnerer mer med det den intervjuede personen sier enn det helseministeren sier, for eksempel.

I kontrast til dette er det flere artikler der representanter for myndighetene legger frem hva som må gjøres, og de individene eller gruppene det gjelder kommer lite til orde (Lindstad & Fjeldstad, 2005, s. 95). Et godt eksempel på dette er artikkelen *Høy smitte blant innvandrere bekymrer regjeringen. Nå har den fått 29 forslag til hva som kan gjøres* i Aftenposten. Artikkelen henviser kort til en tidligere artikkel der en Covid-19 smittet mann advarer mot tabuet om å bli smittet. Bortsett fra dette er det kun forslag til tiltak, og hvorfor disse tiltakene er nødvendige, som er fokuset i teksten. Disse blir lagt fram og diskutert av IMDi og FHI (Stokke & Johansen, 2020b). Dette kan sies å være en forsterkning av tidligere funn om at innvandrere er underrepresentert i media. I artikkelen legges det frem forslag til hva som må gjøres for de omtalte gruppene uten at de selv får uttrykke sin stemme i noen særlig grad. På denne måten blir de det gjelder marginalisert fra avgjørelser om temaer som omhandler dem. Denne usynliggjøringen av bestemte individers stemme i temaer der de bør være i front, kan føre til stigmatisering eller marginalisering og påvirker ikke bare menneskene det gjelder, men også samfunnet rundt (Alghasi et al., 2020, s. 17) (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5).

Nye tiltak for å få ned smitten hos innvandrere i NRK er et til eksempel på dette da en av de intervjuede sier «Vi snakker ofte om arabere, eller om innvandrere, men ikke med dem. I begynnelsen av pandemien var det veldig dårlig informasjon [...]» (Mjaaland et al., 2020). Det er flere artikler som gir inntrykk av dette, men jeg har valgt å bruke denne artikkelen som eksempel siden sitatet til den intervjuede spesifikt viser tegn på at også under pandemien har artikler ofte gitt ensidig informasjon. Dette gir en indikasjon på at man føler seg usett både i media og generelt i myndighetenes gjennomføring av

bestemmelser. Når integrering vil si at både de som flytter til et nytt samfunn og den øvrige befolkningen må tilpasse seg hverandre, og marginalisering kan vokse frem av en følelse av å være usett, gir sitatet en indikasjon på at individer det gjelder kan risikere å føle seg mer marginalisert enn integrert (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, 2009, s. 9) (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5). Følelsen av at man ikke er med i avgjørelser og bare snakkes om kan føre til at man føler seg marginalisert av offentlige instanser i samfunnet. Sitatet gir et inntrykk av at det muligens hadde vært bedre informasjon fra begynnelsen av dersom man hadde snakket med menneskene det gjaldt. På denne måten hadde man fått tak i informasjon som kunne gjort det lettere å nå ut til alle med informasjon som var hensiktsmessig.

Antall artikler som kun er skrevet med innspill fra for eksempel regjeringsmedlemmer eller politikere, offentlige personer eller eksperter og antall artikler der både disse personene og individer i omtalte minoritetsgrupper kommer til orde, er nesten helt likt. Det er kun en artikkel mer som slipper begge til som førstehåndsforteller. Artikkelen som har med stemmen til både offentligheten og individer i minoritetsgrupper gjelder i stor grad tekster som har intervjuet både offentlige personer og individer i de omtalte minoritetsgruppene, ofte i kombinasjon med smittetall fra FHI. Dette gjelder både tekster om bekymring angående økt smitte, og utsagn fra miljøene selv om den økte smitten, hvorfor færre tester seg og om stigmatisering rundt positive tester og testing generelt. Disse artiklene varierer mellom å være skrevet med en positivt ladet vinkling og en mer negativ skildring av temaet. Artikkelen som bærer preg av å være mer positivt vinklet legger frem informasjon på en måte som formidler informasjon om det som er viktig, men på en måte som ikke oppleves som uthengende eller negativt overfor de som omtales i teksten. Artikkelen som på den andre siden er mer negativ skriver oftere på en måte som gjør at leseren sitter igjen med et mer negativt inntrykk om situasjonen, og til tider også de gruppene som omtales.

5.2 Vinkling

Artikkelen som kan sies å være mer positiv forsøker å legge frem problematikken rundt økt smitte på en måte som ikke gir negative assosiasjoner samtidig som alle får komme til ordet på lik linje. «Jeg har barn, men som forelder kan jeg ikke spørre dem om å oversette hele tiden. Jeg vil jo ikke at de skal bli redde. Jeg vil være der for dem, og betrygge dem [...]» sier en dame intervjuet i artikkelen med tittel *Sliter med å forstå viktig*

koronainformasjon i NRK (Juva & Archer, 2020). Denne artikkelen handler om hvor vanskelig det har vært å nå noen grupper med informasjon, hvorfor enkelte tror dette har vært slik, og hvordan informasjonen kan formes og sendes ut for å nå flere. Her intervjues flere individer om at det har vært vanskelig for dem og andre å få tilgang til og forstå informasjon, samtidig som FHI og en bydelspolitiker snakker om hva som bør gjøres videre. Når de intervjuede sier at de så gjerne vil forstå, gir det artikkelen et preg av at det er rammene som har blitt satt som gjør det vanskelig for disse individene å forstå, og at de gjerne vil bidra til å holde seg selv og andre friske (Juva & Archer, 2020). Som leser får man da et inntrykk av at det er rammebetingelsene i samfunnet som har gjort det vanskelig for de som omtales, og man sitter følgelig igjen med et mer positivt bilde av den omtalte gruppen.

Ett annet eksempel på en artikkel som er mer positiv vinklet er artikkelen i Dagbladet, med tittel *Bydelen med det verste smittetrykket: - Smittes rundt middagsbordet*, der overskriften minner om de som er nevnt ovenfor når det gjaldt artiklene skrevet i form av intervju med de som omtales (Lien et al., 2021). Bydelsdirektøren i bydelen det gjelder legger frem hvordan mange i bydelen bor og om overvekt av yrker som er utsatt der hjemmekontor ikke er en mulighet som mulige grunner for smitteøkningen. I tillegg til dette er coronaverter i bydelen intervjuet om deres innsats og hva de bidrar med. Denne artikkelen er på denne måten med på å skape et bilde av et sammensveiset samfunn der alle har jobbet sammen for å få kontroll på smitten, noe også byrådslederen bemerker i slutten av artikkelen (Lien et al., 2021).

Disse to artiklene, 1) *Sliter med å forstå viktig koronainformasjon* og 2) *Bydelen med det verste smittetrykket: - Smittes rundt middagsbordet* gir et mer positivt vinklet bilde av minoritetsgruppene som omtales, men når det gjelder kategorisering med bakgrunn i årsak til smitteøkning er de i hver sin kategori (Juva & Archer, 2020) (Lien et al., 2021). Dette er et tegn på at selv om artikkelen legger ansvaret på minoritetene selv og mer spesifikt sosiokulturelle faktorer, så er ikke dette synonymt med at det blir negativt vinklet mot minoritetene som blir omtalt.

De mer negativt ladede artiklene tar for seg tematikken på en mindre nøytral måte der det legges frem at individer i innvandregrupper drar på utenlandsreiser tross reiseråd. På denne måten er artiklene med på å forsterke en offentlig mening som problemorientert (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 122). Her er det verdt å merke seg at få av artiklene som ble analysert hadde kun stemmen til gruppen som omtales, men at det var ganske jevnt mellom artikler der gruppen ble omtalt av andre og der de hadde en stemme inn sammen

med andres synspunkt og stemme.

5.3 Kategorisering

I følgende avsnitt vil begrepsbruk analyseres, mer spesifikt bruken av begrepene innvandrere eller spesifisert etnisitet, og hvordan dette påvirker lesingen av artikkelen. Begrepet innvandrere generelt er brukt betydelig oftere enn spesifiserte grupper i artiklene i studien. Når etnisitet er nevnt varierer det mellom lister med antall smittede sortert i opprinnelsesland, og artikler som generelt nevner en eller flere etniske grupper som den økte smitten gjelder. Det er en klar underrepresentasjon av artikler som tar høyde for at det er stor variasjon mellom individer innenfor en spesifikk gruppe og som uttrykker dette.

En av artiklene som tar høyde for dette er en artikkel i Aftenposten hvor det står at det er store forskjeller mellom pakistanske miljøer i vårt samfunn (Stokke, O. & Johansen, P. A., 2020). Ved at artikkelen opplyser om dette tar den hensyn til at det som står i artikkelen ikke gjelder alle pakistanere i Norge, noe som gjør at det oppleves mindre stigmatiserende at etnisitet er nevnt. Mesteparten av artikkelen handler om smitten som man på tidspunktet opplevde i pakistanske miljøer, noe som gjør at det er mer relevant at etnisitet i denne artikkelen er nevnt heller enn at man skulle brukt en generaliserende samlebetegnelse. Det er også konstruktivt at artiklene får fram forskjellene innad i miljøet. En annen artikkel som skriver om norskpakistanere er VG-artikkelen *Advarer norskpakistanere om høy corona-dødelighet* (Bjaarstad, 2020). Selv om etnisitet her er nevnt gjennom hele artikkelen oppfattes det heller ikke her som marginaliserende da det skrives om en pressekonferanse som ble holdt på urdu og norsk for å nå ut til norskpakistanere med oppdatert informasjon om smitte og tiltak. Det skrives også i denne artikkelen at «De er en godt integrert gruppe i samfunnet, men det er mange grunner til at enkelte kan bli alvorlig syke» (Bjaarstad, 2020). Dette fører til at artikkelen gir meg som leser en oppfatning av at myndighetene forsøker å gi denne gruppen nødvendig informasjon slik at færre skal bli alvorlig syke, samtidig som det formidles at denne gruppen er godt integrert i samfunnet og at det ikke er årsaken til mer smitte. Det gis også inntrykk av at myndighetene her møter en gruppe med opplyste og handlekraftige representanter som kan ta myndighetens initiativ videre. Det skrives at det er oppdaget høyere dødelighet hos noen grupper og at disse må være ekstra påpasselige med å

overholde råd (Bjaarstad, 2020). Artikkelen blir da en slags informasjonsplattform for å passe godt på alle i samfunnet.

I en annen Aftenposten-artikkel som omhandler behovet om at det er viktig å få statistikk på hvilke grupper som var overrepresentert når det gjelder koronasmitte, står det at «Det er like store forskjeller mellom polakker og somaliere som mellom nordmenn og somaliere.» (Stokke, O. & Johansen, P. A., 2021). Det står videre at det eneste fellestrekket mellom disse gruppene er sosioøkonomiske faktorer (Stokke, O. & Johansen, P. A., 2021). Siden mange av artiklene, inkludert denne artikkelen, benytter seg av begrepet innvandrere, er det viktig at det tas i betraktning hvor store forskjeller det er når det gjelder en så stor og sammensatt gruppe. Dette gjør denne artikkelen i Aftenposten siden det er skrevet om forskjellene og den da tar til høyde for at det kan være få likhetstrekk mellom alle som går inn under betegnelsen innvandrere. Akkulturasjonsprosessen individet har vært gjennom i kombinasjon med interseksjonalitetsperspektivet vil ha stor betydning, og det er derfor viktig at det nyanseres at det er snakk om en stor gruppe med mange forskjeller (Berry, 2017, s. 15) (Fandrem, 2019, s. 44). Det er verdt å merke seg at dette er de eneste artiklene som nevner hvor sammensatte de omtalte gruppene er, og at det er store forskjeller mellom dem slik at man ikke nødvendigvis har mange fellestrekk med andre individer innenfor samme gruppe.

Artiklene som for det meste bruker «innvandrere» som betegnelse bruker dette i sammenheng med informasjon om at det er de som har mest smitte, hvordan det jobbes eller skal jobbes mot disse gruppene, at bydelene med høyest andel mennesker med innvandrerbakgrunn også er de med mest smitte, og hva som kan utgjøre årsaken til den økte smitten. Når betegnelsen brukes i sammenheng med disse temaene får det et negativt preg som følge av at mye av fokuset er rettet mot overrepresentasjon på smittestatistikken og hvor skjevt smitten har fordelt seg. Samtidig er noen av artiklene skrevet på en slik måte at teksten sammen med leserens assosiasjoner leder vei til hvilke grupper leseren muligens ser for seg. Et eksempel på dette er fra en Aftenposten-artikkel som i hovedsak skriver om reiser til Pakistan under pandemien og litt om reiser til andre land. I denne artikkelen står det «Innvandrere har utsatte yrker, bor trangt i storfamilier, har lavere inntekt og dårligere helse» (Johansen & Olsen, 2021a). Det er jo ikke sånn at alle innvandrere i Norge bor i storfamilier, har utsatte yrker, lavere inntekt og dårligere helse. Selv om det ikke her spesifiseres en bestemt gruppe vil det at artikkelen for det meste skriver om pakistanere og i tillegg nevner disse faktorene som gjeldende for innvandrere,

kunne føre til at leseren ubevisst tolker det slik at det kun gjelder de gruppene som er spesifisert i artikkelen, og da i hovedsak pakistanere da det er den gruppen artikkelen omtaler i høyest grad. Her bytter artikkelen i tillegg plutselig fra å spesifisere etnisitet til å generalisere med begrepet innvandrere, men oppnevner faktorer som absolutt ikke gjelder alle (Johansen & Olsen, 2021a). Dette blir uheldig siden leseren kan bli sittende igjen med et bilde som ikke representerer virkeligheten ut ifra det som står skrevet. Det som er interessant er at mange av artiklene som bruker begrepet innvandrere benytter bilder eller endringer i begrepsbruk, slik som artikkelen nevnt ovenfor, som tar fokuset mot en bestemt del av innvandrergruppen. Ved at artiklene benytter begrepet innvandrere, men ofte egentlig kun er fokusert på en liten del av denne veldig store gruppen, forsterker det påstanden om at det i stor grad er personer med ikke-europeisk bakgrunn man forestiller seg når det snakkes om innvandrere, og ikke vesteuropeiske innvandrere som også omfattes av denne samlebetegnelsen (Eriksen & Sajjad, 2012, s. 27). I likhet med artiklene som skriver generelt om innvandrere er mye av fokuset i artiklene der en spesifisert gruppe er nevnt rettet mot smittetall og hvilke grupper som har mest smitte. Noen av artiklene skriver på den andre siden om spesifikke grupper som har fått ned smitten selv med tiltak og innsats fra personer i miljøet. Disse er skrevet som en slags suksesshistorie og inspirasjon for andre. I disse artiklene er etnisitet nevnt, og på denne måten hylles de som har klart å få ned smitten selv. Man sitter her igjen med et mer positivt bilde av situasjonen, selv om man samtidig får et bilde av at det er mye mer smitte hos disse gruppene.

5.4 Språkbruk

Språk kan brukes som en form for makt, og språkbruken i artikkelen har mye å si for hvilket budskap som formidles. Følgende artikkel er valgt ut som eksempel siden den representerer artikler som forsøker å balansere opp sterke ytringer med ytringer som vender mer rundt på tematikken. I artikkelen i Dagbladet med tittel *Dramatiske smittetall – forbanna* er det skrevet om utenlandsreiser og innreiseregler som var gjeldende da artikkelen ble publisert (Gilbrant, 2021). I artikkelen er to politikere som krever strengere innreiseregler intervjuet, i tillegg til at det er presentert tall på antall smittede fra ulike land på slutten av artikkelen. I artikkelen sier en politiker «Nordmenn flest holder seg i Norge nå - det burde innvandrerne også gjøre. Det handler om å vise solidaritet med hele samfunnet [...]» (Gilbrant, 2021). Måten innvandrere er brukt her gir en negativ

oppfatning og videre gjøres innvandrere til en slags sydebukk. Ved at det er uttalt på denne måten generaliserer sitatet og skaper et skille mellom «innvandrerne» og «nordmenn», som kan ha mer til felles med hverandre enn innenfor båsene man her blir satt i (Thurén, 2001, s. 138-144) (Sørheim, 2001, s. 188). Artikkelen er her med på å skape et bilde av nordmenn versus innvandrere, og ikke et integrert helhetlig samfunn. Når innvandrer brukes som begrep på måten det gjøres i sitatet fra artikkelen i Dagbladet blir det diskursen «minoriteter (de) som problem for majoriteten (oss)» som settes i fokus (Alghasi et al., 2020, s. 41-42). Innvandrerne i dette sitatet blir fremstilt som trussel for den øvrige befolkningen som ifølge sitatet for det meste gjør som de skal. Innvandrerne fremstilles videre som usolidariske og «utenfor samfunnet» på et vis. Dette blir problematisk siden det ikke gis noen tall eller bakgrunnsinformasjon i teksten som viser til at «nordmenn flest» holder seg i Norge og at innvandrere burde gjøre det samme. Når jeg leser dette oppfatter jeg det som tomme ord som blir brukt for å henge ut en gruppe helt uten bakgrunnsinformasjon som kan støtte påstanden. Uten informasjonsdybde blir det vanskelig for leseren å tolke og vurdere teksten riktig (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 85). Videre er det problematisk at det står «nordmenn flest» og «innvandrere», dette skaper som sagt et slags skille som antyder at disse gruppene ikke er like. Med utgangspunkt i resonance vil dette utsagnet vekke følelser hos de fleste lesere, men det vil resonere mest med de leserne som allerede innehar en holdning om at en bestemt gruppe bryr seg mindre (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 103). Samtidig er teksten med på å fremme et bilde av at ikke hele samfunnet tar like stort ansvar for noe man står i sammen, og at innvandrere ikke følger reglene slik som sitatet påstår at nordmenn flest gjør.

I Meld. St. 6 (2012-2013, s. 103) står det at alle innbyggere i Norge skal oppleve at de er en del av det norske fellesskapet, og at det innenfor dette fellesskapet finnes mange måter å være norsk på. Sitatet fra Dagbladet er ikke med på å fremme dette fellesskapet når det antydes at innvandrere bør gjøre som nordmenn flest. Istedenfor skapes det et uheldig skille som kan være med på å forme holdninger hos leseren, og være med på å skape en følelse hos dem som omtales av å bli ekskludert. Dette i kombinasjon med at det kan oppleves som urettferdig og ikke er skrevet med respekt for både individer selv og deres bakgrunn, kan føre til at man blir mer lukket og mindre integrert i samfunnet (Meld. St.6 (2012-2013), s. 103). I den samme artikkelen uttrykker en annen politiker

Det er faktisk *ikke* innvandrernes skyld som gjør det de har lov til. Dette er politikernes skyld som har latt det være fritt fram for utenlandsreiser hele veien. Jeg snakker utelukkende om myndighetene, det er et faktum at smitten rammer

fryktelig skjevt og har enorme konsekvenser for innvandrerbefolkningen. De kan få varige virkninger av å ha desidert høyest smitte og innleggelser, man kunne gjort veldig mye for å redde dem fra dette, hvis man hadde turt å ta tak i det [...] (Gilbrant, 2021).

Mediedekning av saker kan føre til mer diskriminering, noe som kan dekkes av diskursen majoritet (vi) som problem for minoriteter (dem) (Alghasi et al., 2020, s. 41). Ved at sitatet legger skylden hos politikerne og sier at innvandrerne bare gjør det de og alle andre har lov til, flyttes fokuset over til diskursen som ser noe utenfra som problemet, istedenfor at skylden legges hos de gruppene som har opplevd den økte smitten. Det er interessant her at artikkelen begynner med et sitat som kan sies å være et ytterpunkt i diskusjonen, for så å ha intervjuet en politiker med et mer nøytralt og positivt synspunkt.

Det er ikke mange artikler som har så sprikende ytterpunkter som artikkelen ovenfor, det er heller et gjennomgående mønster i mange av artiklene at de tar for seg ulike vinklinger av saken, men ikke i så ekstrem grad. I flere av artiklene som tar for seg utenlandsreiser, skrives det at dette fører til økt smitte i Norge, samtidig som dette balanseres opp med forslag til grunner for hvorfor det kanskje er helt nødvendig for noen å reise. Disse artiklene advarer mot reising og skylder i en viss grad smitteøkningen på de som velger å reise, samtidig som de legger frem årsaker til hvorfor det kanskje er nødvendig å reise for noen enkelte individer. I *41 prosent av de nye smittede er født i utlandet* i VG anbefaler helseministeren å ikke reise på unødvendige reiser, i kombinasjon med at reiser utenfor EU er frarådet, samtidig som at han avslutter med «Det er åpnet for nødvendige reiser. Noen har tungtveiende grunner til å reise. Eksempler på dette kan være at en i nær familie i utlandet har kort tid igjen [...]» (Skjetne, 2020). Dette utsagnet gjør at man sitter igjen med mer forståelse for hvorfor noen velger å reise tross at reiser er frarådet. Dette oppfattes følgelig ikke som uthenging, men heller som et forsøk på å gi et innblikk i situasjoner som kan føre til at man tar enkelte valg. I en annen artikkel som forsøker å gi et nyansert bilde av hvorfor noen reiser, sier en intervjuet dame «Jeg kjenner selv til mange som har måttet reise til familiens hjemland fordi de har mistet sine kjære i pandemien. Jeg tror den største gruppen er folk som reiser for å pleie syke eller begrave døde familiemedlemmer.» (Johansen & Olsen, 2021a). Tidligere i denne artikkelen er det skrevet om at mange reiser under pandemien og hvorfor de gjør dette. Ved at den intervjuede sier det som står i sitatet er det igjen et forsøk på å skape forståelse rundt noen av reisene under pandemien.

5.5 Formulering av utsagn

Språk som makt gjelder ikke kun assosierende begreper, men også hvordan setninger og overskrifter er formulert og hvilke følelser det kan fremme. "[...] Jo nærmere vi kan komme en til en-dialog til de som av en eller annen grunn ikke velger å følge TISK-strategien, jo mer effektivt tror jeg vi får gjennomført det." står skrevet i *Smitten i Oslo fortsatt for høy. Flere bydeler og innvandrergupper rammes fortsatt hardt av pandemien* i Aftenposten (Johansen et al., 2021) (NOU 2003: 19, s. 45). Når det står skrevet i avsnittet at «de som av en eller annen grunn ikke velger å følge TISK-strategien» fører det til at jeg som leser sitter igjen med et mer negativt inntrykk, selv om det muligens ikke var hensikten. Istedenfor å skrive om ytre faktorer og andre faktorer som kan ha bidratt til at ikke alle fulgte strategien på lik linje, gis det inntrykk av at noen gjorde dette uten noen spesiell grunn og at de bare valgte å ikke følge det.

Aftenposten artikkelen *Byrådet bekymret for importsmitte etter påske: Mange innvandrere planlegger ferie i utlandet* har som fokus at innvandrere hadde planlagt utenlandsreiser tross reiseråd (Olsen & Andreassen, 2021). Måten dette er skrevet på med fokus på innvandrere fører til en negativ vinkling på temaet, artikkelen er trukket frem på bakgrunn av dette da det belyser en uheldig bruk av begrepet «innvandrer». Dersom publikum kun leser overskriften vil det være opp til tolkningsrammene til leseren hvem som forstås som innvandrerne som planlegger ferie i utlandet, samtidig som at det er mulig at leseren tar med seg videre at disse individene vil føre til importsmitte og derfor en økning i smitte etter påske (Thurén, 2001, s. 140). Denne artikkelen er et eksempel på en tekst der det muligens ikke påvirker i så stor grad om leseren kun leser overskriften eller leser teksten videre. Jeg argumenterer for dette da det står videre at "Mange innvandrere vil reise for å treffe slektninger de ikke har sett på lenge på grunn av pandemien" (Olsen & Andreassen, 2021). Her kan det stilles spørsmål rundt om dette bare gjelder innvandrere, eller om dette også kan gjelde etniske nordmenn med slektninger i utlandet. I artikkelen er det ikke gitt noe informasjon om dette, kun om innvandrere som reiser hjem for å besøke slektninger, noe som fører til at leseren kan tolke det slik at det kun er innvandrere som reiser ut av landet. Som nevnt med tanke på overskriften, vil den konsekvente bruken av samlebetegnelsen «innvandrer» kunne føre til at leseren ser for seg en spesifikk gruppe de assosierer med begrepet som kan være distansert fra virkeligheten ettersom betegnelsen dekker over en veldig stor sammensatt gruppe (Sørheim, 2001, s.

188). Dette kan videre føre til en negativ oppfatning dersom det blir oppfattet slik at dette fører til mer smitte som blir tatt med tilbake til Norge.

5.6 Å balansere forskjeller og likheter

Om teksten er skrevet slik at den knytter minoritetsgruppen og befolkningen generelt sammen vil det være mer integrerende enn om den er skrevet på en mer negativ måte, både når det gjelder holdninger og imøtekommenheten mot ulike grupper. I en artikkel i Aftenposten fra desember 2020 står det at «I flere innvandremiljøer er smitten like lav - eller lavere - som blant norskfødte. Det gjelder blant annet Thailand, Vietnam og India.» (Stokke & Johansen, 2020a). Jeg har valgt ut dette sitatet for å vise at teksten skaper mindre avstand mellom grupper, og bidrar til å skape likhet mellom innvandremiljøer og norskfødte ved å skrive dette. På den andre siden så er noen få innvandremiljøer med lik eller mindre smitte nevnt samtidig som det sikkert gjelder mange flere miljøer. Dette kan bidra til frykt overfor andre innvandremiljøer, enten om det er grupper man har lest om før som har mer smitte eller om det generelt er assosiasjonene til leseren.

Hun peker på at det i noen innvandremiljøer er vanlig at flere generasjoner bor sammen, eller i nærheten av hverandre. Men det er viktig å understreke at innvandrerbefolkningen i det store og hele har fulgt råd og anbefalinger på lik linje med den øvrige befolkningen. (Olsen, 2021)

Sitatet ovenfor er hentet fra artikkelen *Hvorfor ble innvandrere rammet hardere av korona? Nye svar bør gi offentlig ansatte og innvandremiljøer en lekse* i Aftenposten (Olsen, 2021). Jeg har valgt å trekke frem sitatet fra denne artikkelen siden den belyser at det er ytre faktorer som har hatt mest å si på en måte få andre artikler gjør. Dette sitatet er med på å gi et mer integrerende synspunkt da det er poengtert at alle har fulgt anbefalingene på lik linje. Befolkningen knyttes sammen som en helhet istedenfor å stille grupper opp mot hverandre (Kjeldstadli, 2008, s. 106). Det er fokus på de positive likhetstrekkene til fordel for å trekke fram de muligens mer negative forskjellene, som for eksempel høyere eller økt smitte hos en annen gruppe. Samtidig at om forskjeller underkommuniseres til fordel for å trekke frem likheter kan det være uheldig da erfaring og bakgrunn som har en betydning kan bli borte i teksten (Rugkåsa, 2008, s. 84-85). Dette sitatet starter med å trekke fram noe som kan være en forskjell, men går videre til å formidle noe positivt som også kan sies å være en likhet. På denne måten blir ikke viktig bakgrunnsinformasjon borte, samtidig som at teksten får et positivt uttrykk som kan være

med på å forme positive holdninger rettet mot gruppene det står skrevet om.

5.7 Hvor legges ansvaret?

Hva artikkelen oppgir som grunn for økt smitte og hvem i samfunnet dette ansvaret legges hos vil være avgjørende for hvordan teksten tolkes. Artikkelen er presentert i kategorier med utgangspunkt i dette i empirikapitlet, men de vil her analyseres mer grundig.

Når man leser en tekst vil man tolke den ut ifra sitt eget utgangspunkt med bakgrunn i akkulturasjonsprosesser og tidligere erfaringer. Selv om et tiltak er skrevet som noe man skal følge, så kan tolkningen av hvordan man forstår det være ulik og vil videre påvirke hvordan man handler (Fandrem et al., 2015, s. 144). Jeg velger å trekke frem et nytt sitat fra artikkelen i forrige avsnitt da den sier noe om kunnskapsmangelen som fantes før pandemien og hvordan informasjon var formulert på en måte som ikke ga alle like forutsetninger for å tolke og følge beskjedene som ble gitt. I Aftenposten artikkelen *Hvorfor ble innvandrere hardere rammet av korona? Nye svar bør gi offentlige ansatte og innvandrer miljøer en lekse* står det

Jeg tror man i pandemiens begynnelse tok utgangspunkt i en typisk etnisk norsk familie. Så ble det underveis avdekket at man burde hatt mer kunnskap om innvandrerbefolkningen. Om hvordan de lever, familiestrukturer, helsesituasjon og hvordan man skal nå ut med informasjonen [...]. (Olsen, 2021)

Ved å ha med dette sitatet flyttes fokuset mer mot de som har produsert og formidlet informasjonen. Dette fører til at teksten får et mer integrerende preg siden den tar hensyn til at vi har ulike fortolkningsrammer som vil påvirke hvordan vi tolker det vi tar inn av informasjon og hvordan vi handler på bakgrunn av dette. Leseren vil her få en opplevelse av at alle har hatt samme utgangspunkt ved starten av pandemien, men på grunn av ulike bakgrunner hos individer har ikke informasjonen nådd ut godt nok til alle. I et mangfoldig samfunn som Norge, må det tas høyde for akkulturasjonsprosesser og det faktum at tolkningsrammene til befolkningen vil variere i stor grad beroende av hvilken bakgrunn og erfaringer individet bærer med seg. Videre må media være bevisst at deres diskurs påvirker akkulturasjonsprosessene i ulike faser til menneskene de gjelder. Artikkelen belyser at denne problematikken finnes, samtidig som at myndighetene og offentligheten ikke tok hensyn til dette i tilstrekkelig stor grad i begynnelsen av pandemien (Fandrem et al., 2015, s. 144-145) (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34-35).

I en artikkel i Dagbladet står det at alle i samfunnet skal ha lik tilgang på informasjon som blir gitt av myndighetene (Andresen, 2021). Hva lik tilgang er må diskuteres ut ifra ulike forutsetninger. Det er stor forskjell mellom om lik tilgang betyr at alle får den samme informasjonen fra ulike kanaler eller om det vil si at informasjonen er skreddersydd slik at den skal forstås best mulig av alle i befolkningen. Som tidligere nevnt kan ulike mennesker tolke samme informasjon ulikt, det vil derfor være av stor betydning hva som her menes med lik tilgang (Fandrem et al., 2015, s. 144).

I artiklene som legger ansvaret hos myndighetene og andre offentlige instanser, tar de fleste for seg at informasjonen ikke nådde ut til alle. Flere av tiltakene var et definisjonsspørsmål som ved at de var for diffuse ble tolket ulikt ut ifra forståelsesrammen til individene, og manglende kunnskap om innvandrergupper. «Den høyere andelen kan bety at vi ikke har vært flinke nok til å nå frem og forklare alvoret, og det kan bety at de selv ikke har erkjent alvoret [...]» sier byrådslederen i Oslo i Aftenposten-artikkelen *Byrådslederen: - Jeg tror man har tenkt litt for mye at i Norge har man romslig med plass hjemme* (Røed-Johansen & Aas, 2020). Dette sitatet i kombinasjon med overskriften legger vekt på at det er tatt utgangspunkt i en oppfatning av hvordan samfunnet i Norge er som ikke nødvendigvis stemte med realiteten. I sitatet sier byrådslederen hva den høyere andelen av smitte kan ha vært et produkt av, men her opplever jeg at sitatet er opp til tolkning. Sitatet kan tolkes slik at smitten egentlig kommer av enten at alvoret ikke har blitt forklart godt nok, eller av at de som omtales ikke har forstått alvoret. Jeg leser sitatet slik at «de» ikke har erkjent alvoret fordi myndighetene ikke har fått frem alvoret nok. Med bakgrunn i en slik tolkning av sitatet legges ansvaret over på myndighetene, og leseren sitter igjen med en opplevelse av at alle har handlet på like linje med utgangspunkt i sine forutsetninger.

«Det er bra at Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet (FHI) har informasjon på flere språk på sine nettsider, men det er ikke tilgjengelig nok for dem de skal nå [...]» (Juva & Archer, 2020). Dette sitatet er hentet fra *Sliter med å forstå viktig koronainformasjon* i NRK, denne artikkelen handler om personer som gjerne vil forstå tiltak og råd men sliter både med å forstå og finne frem til informasjonen (Juva & Archer, 2020). Sitatet viser, i likhet med forrige artikkel, at det var mangel på kunnskap fra myndighetenes og offentlighetens side om hvordan man skulle nå ut til alle. Ansvaret for smitteøkningen i disse artiklene blir lagt på myndighetene som ikke har klart å nå ut til alle.

Selv om tekstene på en måte kan sees på som integrerende siden teksten ikke skriver om gruppene på et negativt sett, er teksten fortsatt ikke integrerende på et vis. Dette fordi

integrering er en gjensidig prosess som er avhengig av at begge sider tilpasser seg, og tekstene legger til grunn at informasjonen og tiltakene har vært for lite skreddersydd for å nå ut til og tolkes likt av hele befolkningen (Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, 2009, s. 9). Til tross for dette fremmer artiklene et integrerende og mer positivt syn når det gjelder de omtalte gruppene ved å legge ansvaret for økt smitte hos myndighetene.

I utvalget av artikler er det flere som legger ansvaret for økt smitte mer hos minoritetsgruppene selv enn hos myndighetene og andre offentlige instanser. En av grunnene som oppgis i disse artiklene er at individer innenfor disse minoritetsgrupper har dratt på utenlandsreiser og tatt med seg smitte hjem til Norge. Her tenker jeg ikke bare på artikler som har lagt dette til grunn som hovedansvar i artikkelen sin, men også artikler der de oppgir flere ulike grunner. Artikkelen *41 prosent av de nye smittede er født i utlandet* i VG er et eksempel på en slik artikkel (Skjetne, 2020). Der uttrykkes det av FHI at noen av smittetilfellene ble forårsaket av at utenlandsfødte reiste til sitt opprinnelsesland og ble smittet der, for så å reise hjem til Norge og smitte andre utenlandsfødte her. Her er det mangel på bakgrunnsinformasjon siden det ikke skrives noe om hva reiserestriksjonene eller anbefalingene var på dette tidspunktet og om det også gjelder individer som ikke er utenlandsfødte (Skjetne, 2020). Dette fører til at det blir vanskelig for leseren å vurdere innholdet i artikkelen på en måte som gir et helhetlig og riktig inntrykk av situasjonen (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 85) (Engelstad, 2010, s. 182). Det står i tillegg i flere artikler at innvandrere ikke har tatt til seg informasjon om smittevern, og ikke har tatt situasjonen alvorlig nok. Disse tre påstandene bidrar til å fordele skyld rettet mot individene i minoritetsgruppene som opplevde økende smitte, som kan forsterke allerede negative oppfatninger og holdninger leseren har om disse gruppene (Fandrem, 2019, s. 101) (Goffman, 1974, s. 21).

En til artikkel som skriver om utenlandsreiser er *Byrådet bekymret for importsmitte etter påske: Mange innvandrere planlegger ferie i utlandet* i Aftenposten (Olsen & Andreassen, 2021). Dette er en artikkel som har fokus på personer som reiser til utlandet for å besøke familie eller feire høytid. Det står at av de som har ankommet Gardermoen fra Pakistan var det 12 prosent som testet positivt, lenger ned i artikkelen er det listet opp flyankomster som hadde smittede ombord, men her står det ingenting om hvor mange som var smittet (Olsen & Andreassen, 2021). Igjen er det mangel på bakgrunnsinformasjon som ville gitt leseren et bedre utgangspunkt til å vurdere situasjonen i artikkelen (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 85). «Familie er en essensiell årsak til reise tross smittefare og strenge restriksjoner. Det er ofte arrangementer som bryllup og begravelser folk ønsker å

delta i, og en del opplever press fra familien i hjemlandet om å komme.» (Olsen & Andreassen, 2021). Selv om artikkelen legger ansvaret for økt smitte på reiser til hjemland utenfor Norge opplever jeg at dette sitatet er med på å gi mer forståelse av hvorfor noen tar den smitterisikoen. Jeg sitter igjen mindre med en følelse av at noen ødelegger for andre ved å ha med smitte, og heller en forståelse av hvorfor det kanskje er nødvendig for dem å reise. Samtidig sier FHI i samme artikkel at mange har bestilt utenlandsreiser på grunn av billige flybilletter og at det er lenge siden de har sett familie. Ved at FHI sier dette vekker det igjen mer en følelse av at noen reiser fordi det er billig i tillegg til at de vil besøke familie, noe som gir en mindre positiv oppfatning av temaet.

Grunnen som oppgis desidert flest ganger i de analyserte artiklene er sosioøkonomiske forhold. Dette gjelder både trangboddhet og flere generasjoner under samme tak, utdanningsbakgrunn, og utsatte serviceyrker uten mulighet for hjemmekontor. I tillegg til disse nevner tekstene språkbarrierer og svakere helse. Når det bor mange flere mennesker under samme tak er det ikke uforventet at alle blir smittet, noe som vil føre til høyere smittetall. «Folk her blir ikke smittet ute på tur eller på kafé, men hovedsakelig rundt middagsbordet. Vi har en befolkningssammensetning med utfordrende levekår, og det gjenspeiles veldig i smittestatistikken [...]» (Lien et al., 2021). Ved at assisterende bydelsdirektør i sitatet fra en artikkel i Dagbladet presiserer at smitten i de omtalte gruppene skjer innenfor hjemmet, og ikke ute i samfunnet, fører det til at leseren opplever at de følger rådene om å være mest mulig hjemme. Det fører til en positiv oppfatning av at smitteøkningen kommer fra sosioøkonomiske faktorer og at de omtalte gruppene gjør som det er anbefalt. Selv om sosioøkonomiske faktorer blir faktorer ved minoritetsgruppene selv, blir årsaken flyttet over til ytre faktorer som er ute av noens kontroll. At dette er oppgitt som hovedårsak for økt smitte tilsier at dette er noe som var etablert allerede før pandemien, ikke noe som var gjort av noen under pandemien som førte til mer smitte i enkelte grupper.

«Vi somaliarar er sosiale, vi snakkar, og bur tett saman og det er ikkje gunstig no som ein har eit virus som spreier seg så fort som det koronaviruset no gjer [...]» (Kolseth et al., 2020). Dette sitatet fra en NRK-artikkel knytter sammen både sosioøkonomiske og kulturelle faktorer. Dette er en artikkel som jeg opplever legger ansvaret mest på sosiokulturelle faktorer, men samtidig trekker inn kulturelle faktorer som språkbarrierer og sosial samhandling som en sentral del av miljøet i stor grad. Ved gjøre dette setter artikkelen søkelyset på sosioøkonomiske faktorer som ikke er så lette å endre samtidig som den skriver om faktorer, som for eksempel sosiale sammenkomster, som er en sentral

del av miljøet som omtales og at det må fokuseres på å handle annerledes en periode. Dette fører til at jeg som leser opplever at selv om det er økt smitte så sitter jeg ikke igjen med en negativ oppfatning, men heller en oppfatning av at det som kan endres er i fokus. Ved at man er integrert vil det si at alle har lik tilgang til goder og muligheter uansett bakgrunn og sosioøkonomiske forhold, her har denne muligheten vært begrenset da blant annet språkbarrieren har påvirket informasjonsflyten (Kjeldstadli, 2008, s. 106). Ved å påpeke disse faktorene som mulig årsak til den økte smitten blir teksten mer nøytral uten at den spesifikt har et integrerende eller marginaliserende preg siden den heller retter søkelyset mot faktorer som ikke nødvendigvis er så enkle å endre.

5.8 Dagsordenfunksjonen

Det andre underspørsmålet presentert i introduksjonen omhandler om media velger innhold, språk og vinklinger som kan vekke bestemte assosiasjoner hos leseren. Dette vil analyseres opp mot medias dagsordenfunksjon og hvordan teksten er formulert og vinklet.

Dagsordenfunksjonen vil ha noe å si med tanke på hvilke aspekter som er med i artiklene og informasjonen man får tilgang til. Det er flere ganger skrevet om at smitten er høyere hos noen minoritetsgrupper enn hos den øvrige befolkningen, men da ofte uten noen indikasjon på hvor høy smitten er blant disse gruppene og hvor mye lavere smitten er hos den resterende befolkningen. Dette er nødvendig bakgrunnsinformasjon som bør være presentert for å gi et så riktig og helhetlig bilde av situasjonen som mulig. Dette er en måte å legge frem fakta på som er brukt i mange av artiklene, og er med på å skape en ufullstendig representasjon av virkeligheten. Ved at det skrives at smitten er høyere hos noen grupper uten å legge frem noen tall eller fakta utover dette, skaper det et urettferdig skille der noen legges frem som et «større problem» enn andre deler av befolkningen (Engelstad, 2010, s. 182). Dette vil være med på å negativt påvirke diskursen om Covid-19 når det gjelder majoritets- og minoritetssamfunnet siden det er med på å skape et skille istedenfor å skape et helhetlig samfunn.

I artikkelen *Dramatiske smittetall: -Forbanna* i Dagbladet står det at «Tallene viser en dramatisk overrepresentasjon blant innvandrerbefolkningen - og mellom innvandringsgrupper.» (Gilbrant, 2021). Jeg har valgt å bruke denne artikkelen som eksempel da det er en av artiklene som har flere tilfeller av dramatisk språkbruk og skrivemåte som kan oppfattes som negativt. Ved bruken av ordet dramatisk settes det

ekstra trykk på at det er en alvorlig situasjon og bidrar til å skape uro, noe som kan påvirke leserens virkelighetsoppfatning (Engelstad, 2010, s. 182). Ord i seg selv, eller en kombinasjon av ord, kan forme teksten slik at den har et mer positivt eller negativt uttrykk. Siden negative ytringer vil fange mer oppmerksomhet enn positive, og sitter lengre i minnet, vil den dramatiske språkbruken for å formidle noe som intervjuobjektet oppfatter som negativt, føre til at leseren husker denne delen av teksten bedre enn delen der en annen politiker forsøker å snu det om til et mer positivt inntrykk (Liebrecht et al., 2019, s. 172-174). I samme artikkel brukes begrepet «forbanna» av den intervjuede politikeren for å formidle vedkommedes frustrasjon over reisende som blir smittet. Dette er et ladet begrep som gir en oppfatning av ekstrem sinne rettet mot en spesifikk gruppe som kan vekke følelser hos leseren. Videre i artikkelen står det tall på antall koronasmittede med utgangspunkt i opprinnelsesland, men dette er ikke oppgitt for etniske nordmenn, her er det isteden oppgitt hvor mange ganger høyere smittetall og innleggelses i minoritetsgruppene var i forhold til den øvrige befolkningen. Ved at det er formidlet på denne måten vil dette kunne se mer dramatisk ut enn om det hadde stått antall mennesker smittet i den øvrige befolkningen, slik som det gjør for gruppene som er lagt frem (Engelstad, 2010, s. 182). Dette er interessant siden det er en generell tendens at artiklene benytter statistikk som kanskje ikke er den mest relevante de kunne brukt, enten generelt eller som sammenligningsgrunnlag slik som artiklene nevnt ovenfor.

En annen artikkel med språkbruk som kan virke negativt tar i bruk sammensetningen av ordene «stor overrepresentasjon». Bruken i denne artikkelen i NRK er derimot mindre dramatisk, og mer nøytraliserende, da den støtter opp med at det nå nesten er ingen smitte i dette miljøet (Strand, 2020). Ved å bruke disse ordene sammen får overrepresentasjon mer tyngde i og med at den er beskrevet som stor. Dersom man leser denne setningen sammen med neste setning sitter man som sagt igjen med en mer nøytral oppfatning istedenfor en mer negativ en.

En artikkel som benytter positivt forsterkende språk er *Bydelen med det verste smittetrykket: - Smittes rundt middagsbordet* i Dagbladet. Her står det «enorm innsats» om det som har blitt gjort i en bydel når det gjelder smittetrykket (Lien et al., 2021). Dette oppfattes som positivt da det ikke bare er en innsats som er gjort, men det formidles at denne innsatsen er betydelig. Ved å bruke forsterkende språk på denne måten gjør at artikkelens budskap oppfattes som enda mer positiv, i likhet med at det er det motsatte skjer når det gjelder negativt forsterkende språk (Thurén, 2001, s. 138-139).

5.9 Førsteintrykk

Det første man ser i butikker og andre steder med tabloider utstilt er overskriftene, dette gjelder også dersom man går inn på nettsiden til mediekildene. Dersom man kun leser overskriften, noe mennesker ofte gjør dersom avisene står ved siden av køen til kassen eller man blar gjennom nettsiden som et tidsfordriv, blir det enda viktigere hva som faktisk står i overskriften. Overskrifter er laget for å fange oppmerksomhet samtidig som de sier noe om hva artikkelen handler om. Men hvordan dette er formulert i overskriften, vil påvirke oppfatningen vi står igjen med dersom vi ikke leser resten av artikkelen. Med bakgrunn i at negative uttalelser fanger mer oppmerksomhet enn de positive vil det være gunstig for avisene å ta dette i bruk i overskrifter dersom de vil selge flere aviser og fange oppmerksomheten til et bredere publikum (Liebrecht et al., 2019, s. 172).

I en artikkel i Aftenposten er overskriften til et avsnitt «Tester seg mindre, høyere andel positive» (Stokke & Johansen, 2020a). Selv om denne overskriften ikke er helt på toppen av artikkelen er det noe som vil fange oppmerksomheten dersom man raskt blar gjennom artikkelen, både fordi teksten er større på titler men òg på grunn av det som står der. Denne tittelen er veldig diffus da den sier noe om at noen tester seg mindre men oftere positivt, men ikke noe om hvem dette gjelder og hvor mye høyere andel positive tester det er snakk om eller hvor mye mindre noen tester seg. Dette er en artikkel som i første avsnitt fokuserte på en mann som hadde blitt smittet, og generelt smitte blant pakistanere, før tall på antall smittede ble presentert etter ulike fødeland ut i fra gruppens andel i befolkningen (Stokke & Johansen, 2020a). Leser man kun tittelen her uten å lese avsnittet videre er det mye som er åpent for tolkning hos leseren, noe som kan videre føre til misforståelser og feilantakelser. Dette vil kunne være med på å fremkalle usikkerhet rettet mot de individene eller gruppene leseren først tenker på med bakgrunn i allerede tilstedeværende oppfatninger hos leseren, eller med utgangspunkt i det han eller hun har lest om temaet i nyhetene tidligere (Alghasi et al., 2020, s. 45-46). Leser man starten på dette avsnittet står det at pakistanskfødte tester seg nesten like ofte som norskfødte. Videre er det oppført hvor mange prosent av norskfødte som har testet seg, men når det gjelder de andre oppførte gruppene står det kun hvor mange som har testet positivt, ikke hvor mange som har testet seg til sammen (Stokke & Johansen, 2020a). Det blir her vanskelig som leser å ha fokus utover det som gjelder de positive testene siden man ikke har noe

grunnlag til å vite noe om hvor mange som faktisk testet negativt. Dette vil gjøre det vanskelig å tolke teksten slik at det faktisk gjenspeiler hverdagen slik den er. Dette viser samme tendens som tidligere i avsnittet ved at det ikke er den samme informasjonen som legges fram når det gjelder alle som er omtalt, og deler av fakta som kunne hjulpet leseren med å tolke teksten mer presist er utelatt. Ved at det såpass ofte legges frem informasjon på denne måten med ulikt utgangspunkt vil det føre til feiltolkninger. Overskriften til avsnittet blir misvisende siden det faktisk er oppført noe annet i begynnelsen av avsnittet, denne overskriften blir videre en måte å fange leserens oppmerksomhet på det journalisten tror vi vil lese om (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 95-100). I tillegg til det som står skrevet i overskriften til et avsnitt i artikkelen er det brukt en del bilder. Artikkelen skriver i stor grad om en mann som har blitt smittet som forteller sin historie, og det er bilder av denne mannen flere ganger i artikkelen. Dette er det eneste som er avbildet gjennom hele teksten. Når jeg leser denne teksten og blir møtt av et stort bilde av samme person flere ganger, fører det til at det er denne personen jeg ser for meg når jeg leser. Når man da leser overskriften «tester seg mindre, høyere andel positive» har man et bilde av denne personen i minnet, noe som fører til at man får inntrykk av at det er gruppene han snakker om som tester seg mindre uten at dette nødvendigvis stemmer med det som står i resten av artikkelen (Stokke & Johansen, 2020a) (Goffman, 1974, s. 21) (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 100).

En til artikkel med oppmerksomhetsfangende overskrift er *Koronasmitten var skyhøy i enkelte innvandrergupper. Nå stiger den enda mer.* i Aftenposten (Bjørhovde, 2021). Anvendelsen av unøytrale begrep som «skyhøy» vil påvirke hvordan leseren forstår teksten og kan vekke følelser hos leseren, som igjen vil fange oppmerksomhet hos leseren (Thurén, 2001, s. 138-139). Videre står det i overskriften at «nå stiger den enda mer», og dette i kombinasjon med «skyhøy» virker fryktfremkallende når det er snakk om smitte. Leser man ikke resten av artikkelen kan dette være med på å skape en følelse av engestelse rettet mot individer og grupper leseren assosierer med begrepet innvandrergupper (Fandrem, 2019, s. 101). Enda en artikkel med eksempel på språkbruk som gir negative assosiasjoner er *Tross advarsel om reiser: Midt i pandemien er det registrert 3700 reiser fra Pakistan til Norge* (Johansen & Olsen, 2021a). Ved at det står «tross advarsel» gir det et inntrykk av at de artikkelen gjelder ikke har giddet å høre på advarsler og bare gjør det de selv ønsker. Videre står det at det gjelder reiser mellom Pakistan og Norge, dersom leseren kun ser på overskriften vil man kunne stå igjen med en

oppfatning av hvem det er som har trosset advarslene uten at dette nødvendigvis stemmer. Ved å benytte slikt språk blir det en intensivering av ytringen som fanger oppmerksomhet, dette kan vekke følelser som fører til at dette er i leserens minne over lengre tid (Liebrecht et al., 2019, s. 172-174). Overskriften *Mener coronainfoen til innvandremiljøer svikter: - Kan risikere at mange liv går tapt* i VG generaliserer med begrepet innvandremiljøer samtidig som at skylden her også plasseres hos ytre faktorer (Ording & Bringedal, 2020). Jeg har valgt å trekke frem denne artikkelen siden den er et eksempel på bruk av samlebetegnelsen som ikke virker stigmatiserende, begrepet er brukt konstruktivt ved at hovedfokuset rettes mot ytre faktorer som svikter de gjeldende innvandremiljøene. Videre i artikkelen hevdes det at informasjonsarbeidet mot disse miljøene har vært for dårlig, som kan dekkes av diskursen majoritet som problem for minoriteter (Ording & Bringedal, 2020) (Alghasi et al., 2020, s. 41).

På den andre siden kan overskrifter med mer positiv tilnærming tiltrekke en annen form for oppmerksomhet, for eksempel artikkelen med overskriften *Den høye smitten er ikke uttrykk for at folk ikke bryr seg* (Kristiansen & Iversen, 2021). Jeg har valgt å trekke frem denne overskriften da den samtidig som den bruker et ladet begrep i form av «høye» har den en mer ydmyk framtoning ved at den sier noe om at den høye smitten ikke er et tegn på at noen ikke bryr seg. Leser man her bare overskriften uten å lese videre vil man få inntrykk av at smitten er høy uten at man nødvendigvis står igjen med engstelse, i hvert fall rettet mot noen spesifikke individer eller grupper. Samtidig som at det finnes mange artikler som har oppmerksomhetsfangende overskrifter med negative assosiasjoner var det også artikler med mer informerende overskrifter i utvalget av artikler. Disse overskriftene benytter språk som gir informasjon om noe spesifikt, eksempel på disse er 1) *91 norsksomalere var innlagt for korona – nå er smitten nesten null*, 2) *Høy smitte blant innvandrere bekymrer regjeringen. Nå har den fått 29 forslag til hva som kan gjøres*, og 3) *Slik strømmet pasientene fra Oslo. Hvem ble sykest av viruset i hovedstaden?* (Strand, 2020) (Stokke & Johansen, 2020b) (Johansen & Olsen, 2021b). Disse overskriftene bruker færre ladede ord enn overskriftene med mer negativt preg. Artikkelen fra NRK skriver «høy smitte» men måten det er brukt på her er mer informerende da det legges frem spesifikke tiltak for å få ned denne smitten. Oppgaven til journalistene er å informere om nyhetsbildet her og nå, det er derfor en selvfølge at de må informere om slike temaer, men det vil ha mye å si hvordan de har gjort dette med tanke på språkbruk og fokus. Om et individ leser kun overskriften på disse artiklene er det en mulighet for at han eller hun

ikke har fått en like negativ oppfatning av situasjonen som man kunne fått av artiklene nevnt ovenfor, og det er mindre rom for feiltolkninger basert på leserens tidligere erfaringer, samtidig som at individene eller gruppene personen ser for seg når det står «innvandrere» vil være påvirket av tilstedeværende assosiasjoner (Sørheim, 2001, s. 188). Disse overskriftene sammen med negative fryktfremkallende artikler som *Dramatiske smittetall: - Forbanna* kan skape en følelse av uro, og få situasjonen til å fremstå som mer dramatisk enn den er overfor leserne (Gilbrant, 2021).

5.10 Bildebruk

Under overskrifter er det som oftest et bilde som er noe av det første man ser. Dette bildet i kombinasjon med hva som står i overskriften vil ha innvirkning på leseren gjennom hele artikkelen, spesielt om det er mange bilder i løpet av artikkelen. I mange av artiklene er det avbildet de artikkelen handler om, som for eksempel 1) *Coronakrisa: Hele familien smittet* og 2) *I denne storfamilien har alle hatt corona: - Når én har fått det, får alle det* (Monsen & Lien, 2020) (Ording & Mikalsen, 2021). Det kan settes spørsmålsteget ved om dette er uheldig siden det er det første leseren ser og kan danne seg tolkninger ut i fra dette uten å lese videre. Når jeg først leser denne overskriften og ser bildet under før jeg leser artikkelen, leser jeg artikkelen med et bilde av disse individene i hodet. Videre er det mange av artiklene som har bilder av blokker og navnet på et kjøpesenter i bakgrunnen, da har artikkelen automatisk plassert hvilket sted eller bydel leseren tenker på når han eller hun leser artikkelen. I artikler som ikke oppgir slike bilder vil det muligens være disse stedene leseren fortsatt ser for seg, noe som blir stigmatiserende for individer som bor der og de menneskene leseren ser for seg (Goffman, 1974, s. 21). Et eksempel på en artikkel som gjør dette er *Bydelen med det verste smittetrykket: - Smittes rundt middagsbordet* i Dagbladet (Lien et al., 2021). Her er blant annet coronaverter avbildet foran Stovner senter i et bilde under overskriften, og like etterpå er det bilde av en tett samling av blokker. Slike bilder vil ha en påvirkning på den som leser, ikke bare når det gjelder den artikkelen, men også ved lesning av nye artikler (Lien et al., 2021). En annen artikkel som skaper en oppfatning hos leseren i forhold til sted er *Pandemien har rammet norske innvandrer miljøer hardere enn noen har visst* som har et bilde av tette blokker bak en teststasjon som ifølge teksten under bildet er på Stovner (Stokke & Johansen, 2021). Denne artikkelen har slike bilder i mindre grad enn forrige artikkel, noe som gjør at det er

lettere å skape en ny oppfatning imens man leser artikkelen uten å bli forstyrret av slike bilder hele veien.

Bilder trenger ikke nødvendigvis ha en stor innvirkning på leserens oppfatning av artikkelen som følge av at de også kan være ganske nøytrale og knyttet opp til det som står i artikkelen. Artikler som 1) *Byrådslederen: - Jeg tror man har tenkt litt for mye at i Norge har man romslig med plass hjemme*, 2) *Advarer norskpakistanere om høy corona-dødelighet*, og 3) *Hver tredje koronapasient ved sykehus i Norge ble født i et annet land* har til felles at bildene de benytter er knyttet spesifikt opp til det som står skrevet om uten at leseren nødvendigvis får assosiasjoner til enkelte minoritetsgrupper eller steder ut ifra disse bildene (Røed-Johansen & Aas, 2020) (Bjaarstad, 2020) (Johansen, 2020). I *Hver tredje koronapasient ved sykehus i Norge ble født i et annet land* er det grafer gjennom hele artikkelen med smittetall (Johansen, 2020). I dette avsnittet ser jeg utelukkende på hvilke overskrifter og bilder som møter en når man blar gjennom en artikkel. Det vil si at jeg her ikke legger vekt på hvilke tall som er i grafene eller hvordan de er presentert, men at det er bilder av grafer som er knyttet opp til det artikkelen handler om (Johansen, 2020). I artikkelen i VG, *Advarer norskpakistanere om høy corona-dødelighet*, er det bilder fra pressekonferansen som artikkelen handler om, og i *Byrådslederen: - Jeg tror man har tenkt litt for mye at i Norge har man romslig med plass hjemme* er det bilder av pressekonferanser, kart og grafer, og skilt med koronainformasjon (Røed-Johansen & Aas, 2020) (Bjaarstad, 2020). Dette er bilder som ikke vekker assosiasjoner hos meg som leser, men heller gir meg et innblikk i for eksempel pressekonferansen det står skrevet om. Jeg tenker ikke her at det absolutt ikke skal skrives om for eksempel bydeler, men når disse er avbildet gang på gang i artikler kan det bli slik at det er de stedene leseren tenker på når andre artikler ikke har bilder av geografisk område.

5.11 Hvordan virker teksten

Dersom mediekildene man benytter seg av ofte omtaler noe som dårligere enn noe annet, vil dette kunne påvirke virkelighetsoppfatningen til publikum slik at en tror at det faktisk er slik, selv om dette kanskje ikke er et helt riktig bilde av samfunnet (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34). Antall delvis positive og delvis negative oppfatninger var nesten helt like i artiklene. Når det gjelder veldig positive og veldig negative uttalelser var det noen flere positive enn negative.

5.11.1 Positive uttalelser

Når det gjelder de veldig positive oppfatningene er dette artikler som berømmer minoritetsgruppene for deres innsats og at smitten har gått ned hos noen grupper. Dette er også artikler som uttrykker at ingen skal føle på skam eller bli stigmatisert dersom de blir smittet, det kommer helt an på om man er uheldig med hvor man er på et bestemt tidspunkt. Videre omhandler det tekster som skaper likhet og fellesskap mellom minoritetsgrupper og majoritetsbefolkningen, og tekster som fremmer at individer i innvandrerbefolkningen i stor grad har fulgt reglene og tiltakene som har vært gjeldende på lik linje som resten av befolkningen. Ved at artiklene skaper likhet, fremmer de positive aspektene og forsøker å fjerne skam og stigmatisering rundt smitte, bidrar dette til at leseren kan få et mer positivt verdensbilde som igjen kan påvirke personens egne holdninger og syn på hverdagen og samfunnet rundt (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 95-100). Disse artiklene var i hovedsak publisert ved årsskiftet 2020/2021, med unntak av en av artiklene som berømmet innvandremiljøene skrevet i juni 2020, og to av artiklene som vil fjerne skam og formidler at alle har fulgt anbefalinger skrevet i mars og juni 2021.

Når det gjelder artikler med mildt positive uttalelser tar flere opp at informasjonen rakk ut til hele samfunnet for sent, hvordan ulike grupper har ulike familiestrukturer, og hvordan andre samfunnsstrukturer kan påvirke hverdagen til hver enkelt. Disse er omtalt som mildt positive da artiklene i hovedsak er positive, men ikke i like stor grad som de veldig positive artiklene. Dette er artikler som kan ha preg av en litt mer nøytral vinkling, men fortsatt mer mot positivt enn negativt hold. Artiklene tar videre for seg at noen av tallene publisert kan ha vært misvisende, økende testing, og faktorer som ikke gjør det like lett for alle å gjennomføre alle retningslinjene som ble lagt frem. Disse artiklene bidrar med å skape forståelse for smittesituasjonen istedenfor å omhandle tematikken på en måte som kan oppleves som ekskluderende. Ved at positive aspekter som økt testing skrives om, samtidig som at det blir lagt frem forklarende aspekter om hvorfor bilde ser ut slik det gjør, skaper det et helhetlig inntrykk av situasjonen. Flere av disse artiklene vinkler teksten i en retning av at alle har hatt lik tilgang til informasjon, men det betyr ikke nødvendigvis at det er like lett tilgjengelig for alle (Kjeldstadli, 2008, s. 106). Noen få av disse var publisert i november og desember 2020, et fellestrekk ved disse er bruken av personer som den enkelte gruppe har tillitt til for å formidle informasjon. Her fremheves det at man må unngå å stigmatisere grupper og gi misvisende tall. En av artiklene var publisert i april 2020 og tar for seg at tiltakene kan ha være for lite målrettet og at

informasjonen kan ha kommet ut for sent, de resterende artiklene ble publisert mellom februar og juni 2021. Faktorer som kan gjøre det vanskelig å benytte seg av kommunens tilbud, hvordan bakgrunn kan påvirke hvordan vi lever og bygger opp blant annet familiestrukturer, og at man skal avstå fra å stigmatisere hverandre er det som står i fokus i disse artiklene. Ved at artiklene har søkelys mot ytre faktorer fører det til at leseren får et mindre negativt inntrykk av individene som er omtalt, og heller blir oppmerksom på rammene rundt.

5.11.2 Negative uttalelser

Artiklene med veldig negativ oppfatning, på den andre siden, er tekster der innvandrere blir lagt frem som syndebukker i intervjuer av blant annet politikere. Her er det uttalt at innvandrere drar på unødvendige utenlandsreiser, at de ikke bryr seg like mye som resten av samfunnet og ikke har tatt pandemien alvorlig nok, at regjeringen ikke forventer det samme av alle grupper i samfunnet, og at noen grupper ikke har forstått og tatt til seg karanteregler og regler om smittevern. Våre holdninger og meninger kan over tid påvirkes av media på både positivt og negativt vis (Liebrecht et al., 2019, s. 172-174). Artiklene lagt frem her er skrevet på en veldig negativ måte, og mange som leser de vil nok forstå at flere av disse intervjuene er satt på spissen og ikke representerer slik bilde faktisk er, men dersom man har lest mye negativt eller har dannet seg et negativt bilde av situasjonen på andre måter så kan disse artiklene være med på å forsterke dette.

«Resonance» gjør seg her gjeldene siden disse veldig negative uttalelsene vil ha mest effekt dersom de stemmer med virkelighetsoppfatningen leseren allerede innehar (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 103). Med unntak av den ene artikkelen publisert i november 2020 er resten av disse artiklene skrevet mellom februar og juni 2021.

Artiklene med mildere negative uttalelser er publisert i månedene mellom årsskiftet 2020-2021, mellom mars og mai 2021, og en artikkel skrevet i april 2020. De resterende artiklene har et mildt negativt uttrykk ved at det skrives at mange planlegger utenlandsreiser og kommer hjem koronasmittet, i en kontekst som fører til at leseren assosierer dette med minoritetsgrupper som er omtalt uten at det egentlig står hvem det gjelder. Videre er det flere ganger skrevet om økt smitte i forhold til resten av befolkningen, men det står ingenting om hvor mye mer smitte det er. Ved at det ikke er gitt noen indikasjon med tall, blir det helt opp til leseren om det tolkes som mye mer smitte eller om kanskje det egentlig ikke er så stor forskjell. Når det skrives om slik tematikk på denne måten blir det veldig uheldig siden det kan føre til en oppfatning av

virkeligheten som ikke stemmer med det som faktisk er (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34-35). Disse er kategorisert som mildt negative da de ikke er ekstremt negative, men fortsatt har en tendens til å være negative når det gjelder tematikken.

Et interessant funn her er at selv om det finnes artikler med sterke negative uttalelser, var det flere av artiklene som hadde et positivt preg enn de som var i hovedsak negative. Artiklene var i tillegg publisert utover hele tidsperioden, men med flest artikler publisert ved årsskiftet 2020-2021 som førte til at flest både positive og negative artikler er fra den perioden. Samtidig som at det er positivt at det var flere positive enn negative artikler, kan det være slik at artiklene med negative uttalelser er de som leserne vier mer oppmerksomhet og husker best. Det er derfor et tegn på at selv om mange av artiklene er positive er ikke dette synonymt med at det overveier de negative synspunktene man leser (Liebrecht et al., 2019, s. 172).

5.12 Deloppsummering

Det kommer frem at selv om artiklene i større grad gir stemme til de det gjelder, så er det fremdeles en tendens at det er mer problemorientert, enten ved hvordan artikkelen er formulert eller i hvilke artikler deres stemme får komme frem. Dette forsterkes ved at samlebetegnelser som innvandrere benyttes uten at det nyanseres at det kan være ekstremt store forskjeller innad i en gruppe, enten det gjelder bruken av begrepet innvandrere eller spesifisert etnisitet. De fleste artiklene legger ansvaret for økt smitte på sosiokulturelle faktorer, samtidig som flere problematiserer dette og har fokus på at de fleste har gjort som de skal. Det finnes også artikler som kan sies å ha en mer problemorientert vinkling, som de på et vis forsøker å bevege seg bort fra ved å gi argumenter for hvorfor noen velger å gjøre som de gjør, som for eksempel at noen reiser selv om det var frarådet. Jeg konkluderer likevel med at media har en tendens til å være problemorientert siden det er diskursen minoriteter (*de*) som problem for majoriteten (*oss*) som ofte kommer til syne i artiklene.

På den andre siden er det i flere av artiklene diskursen majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) som er i fokus, noe som kan vise en endring mot et mindre problemorientert fokus (Alghasi et al., 2020, s. 41). Dette vil jeg diskutere nærmere i kapittel 6. Oppmerksomhetsfangende overskrifter vil fange oppmerksomhet fra flere lesere, uansett om det er ved bruk av positivt eller negativt forsterkende språk. Når man husker negative ytringer over lengre tid kan dette bety at det er de negative

oppmerksomhetsfangende overskriftene som får mest fokus (Liebrecht et al., 2019, s. 172). Det at det er nesten like mange positive og negative artikler er et tegn på at det har vært noe nøytralitet rundt hvordan temaet har blitt presentert, men det at noen aviser har hatt mer ekstremt negative uttalelser vil bety at disse leserne muligens sitter igjen med et mer negativt inntrykk. Det kommer frem at det er en tendens at media har en liten overvekt av å være marginaliserende. Dette kan virke inn som mer marginaliserende beroende på hvor man geografisk befinner seg. Dersom det er en stor overvekt av artikler som skriver om Oslo vil dette føre til at det blir mer marginaliserende der, enn om man befinner seg i for eksempel Bergen. Dette vil igjen ha en innvirkning i barnehagen med tanke på distanse. Jo nærmere temaet det skrives om er geografisk sett, jo viktigere er det at pedagogen er bevisst dette.

6. Diskusjon

6.1 Problem- og ressursorientering

Det kommer frem at det fortsatt er en tendens i media å være mer problemorientert i artiklene som omhandler tematikken rundt innvandrerspørsmål. Dette fører til at leseren kan bli sittende igjen med et mer negativt inntrykk av situasjonen. Selv om individene som blir omtalt i artiklene i noen grad får komme til ordet, er det slik at representanter for myndighetene og offentligheten i større grad fortsatt prater for disse individene og gruppene. Ved at beslutninger som gjelder disse gruppene diskuteres uten å inkludere deres stemme, vil det være myndighetens stemme som i størst grad blir hørt. De det gjelder snakkes da om og ikke til, og blir ikke inkludert i egen sak. Når artiklene skriver om at de som omtales så gjerne vil forstå, som i artikkelen i NRK i avsnitt 5.1.1, er dette med på å gi et mer positivt bilde av gruppene som omtales av artiklene siden fokuset er at rammene rundt har gjort det vanskelig for alle å forstå på lik linje (Juva & Archer, 2020). Dette kan være med på å skape en mer integrerende holdning hos leseren, samtidig som det kommer frem at det er myndighetene som gjør det vanskelig for alle å ha lik tilgang til informasjon, og på den måten ikke bidrar til at individene føler seg integrert. Videre kan det føre til at individene ikke føler seg integrert selv om de per definisjon er det (Odden, 2018, s. 93) (Kjeldstadli, 2008, s. 106). Artiklene som ikke slipper til stemmene til de som omtales og skriver om situasjonen på en mer negativ måte, er mer ekskluderende enn de som er mer positive da de fremstiller individer på en måte som kan skape negative

holdninger, som i tillegg kan gi individer en følelse av manglende tilhørighet (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5).

Om etnisitet bør være nevnt i artiklene kan diskuteres og det er ting som taler både for og imot. Da begrepet innvandrere er en samlebetegnelse, kan bruken av dette føre til at leseren ser for seg deler av befolkningen som de assosierer med begrepet innvandrere, noe som kan være uheldig da dette kan være en annen gruppe enn det teksten egentlig representerer. Det er mulig at dette videre fører til at man som mottaker av artikkelens innhold danner seg nye fordommer og holdninger, eller forsterker de som allerede er tilstedeværende basert på feiltolkninger (Sørheim, 2001, s. 188). Man slipper disse feiltolkningene dersom etnisitet er nevnt, samtidig som dette igjen kan føre til mer diskriminering når det gjelder de spesifikke gruppene det står skrevet om. Jeg fant i analysekapittelet at det er få av artiklene som nyanserer at det er store forskjeller innad i grupper. Når det er få artikler som problematiserer dette, vil leseren kunne sitte igjen med et bilde av hvem artikkelen handler om, uten at dette nødvendigvis stemmer for mange av individene i gruppen, eller at leseren ser for seg feil gruppesammensetning. Med bakgrunn i dette kan man fortsatt sitte igjen med en feiltolkning når det er oppgitt etnisitet siden det er store forskjeller mellom mennesker, og dette sannsynligvis ikke gjelder for alle med den etnisiteten som er nevnt. Det kan være relevant for teksten at etnisitet er oppgitt da det sier noe om hvem teksten handler om, samtidig som at det kan settes spørsmålsteget ved om det er nødvendig at det står der. Hvis betegnelse er brukt på en uforsiktig måte kan det føre til at leseren sitter igjen med et inntrykk om at disse individene eller gruppene er grunnen til at smitten øker. Dette kan vekke en følelse av frykt hos leseren som kan skape frykt for det ukjente, og forsterke holdninger rettet mot de omtalte gruppene (Johannessen & Haus, 2011, s.226-227) (Fandrem, 2019, s. 101). Dersom etnisitet er nevnt i selve artikkelen vil man ha mer kontekst for å tolke dette enn om det er noe av det første man leser i overskriften. Som følge av dette kan leseren ende opp med å trekke feilslutninger fra tittelen uten å faktisk ha lest teksten. Måten innvandrere og spesifisert etnisitet er benyttet i artiklene, gjør at leseren ofte kan bli sittende igjen med en oppfatning om at en bestemt gruppe har skyld i smitteøkningen. Når det sjelden nyanseres at det er en stor sammensatt gruppe det skrives om, kan leseren bli sittende igjen med et uheldig negativt inntrykk av situasjonen som ikke nødvendigvis gjenspeiler den faktiske virkeligheten. Videre vil det alltid være mulig å diskutere både for og imot bruken av disse begrepene da de er sosialt konstruert og menneskene det gjelder blir kategorisert inn i dem for ordens skyld (Alghasi et al., 2020, s. 19).

Når artikler har med utsagn som er såpass ekstreme som i artikkelen i Dagbladet fra kapittel 5.1.3 er dette ikke med på å fremme felleskapet som Meld. St. 6 (2012-2013, s. 103) sier at alle skal føle seg som en del av (Gilbrant, 2021). Bruk av slikt språk kan bidra til en negativ oppfatning som kan føre til en virkelighetsoppfatning som ikke stemmer helt med slik det egentlig er. Slike ekstreme utsagn var ikke gjennomgående i artiklene i analysen. Det var flere artikler som ikke nyanserte faktorer som kan ha ført til at ikke alle fulgte tiltak og råd på samme måte som ønsket. Hadde det vært inkludert mer bakgrunnsinformasjon kunne det vært opp til leseren selv å tolke utsagnet ut ifra bakgrunnsinformasjonen, men uten dette er det opp til leseren å tolke det helt selv ut ifra den begrensede informasjonen som er oppgitt. Den sosiokulturelle bakgrunnen til leseren vil da sammen med forutinntatte meninger og holdninger styre hvordan formuleringen tolkes, noe som kan føre til negative holdninger dersom det har blitt skrevet mange artikler med et mer negativt syn på tematikken. Dette kan føre til at leseren blir mer mistenksom dersom vedkommende allerede har en negativ oppfatning av situasjonen og fortsetter å bli utsatt for artikler som omtaler tematikken på et mer negativt vis (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34-35) (Madland, 2013, s. 30-40). Selv om avisene velger ut temaet og fokus i artikkelen de publiserer så velges dette på bakgrunn av det de vet deres publikum ønsker å lese om. Jo mer en avis skriver om et tema, jo mer blir leserne opptatt av dette som da vil virke forsterkende for hverandre (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 95-100). Når et tema eller aspekt innenfor temaet ofte skrives om på en negativ måte, vil dette sammen med den sosiokulturelle bakgrunnen leseren har kunne være med på å forme hvordan individet oppfatter verden. Kultivasjon fører da til at man kan få en dårligere oppfatning av verden, enn det som faktisk stemmer, når uttalelsene i artiklene er så negative som de er i tekstene nevnt i analysekapittelet 5.2.3 (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 34-35).

Avisene har som oppgave å informere, og må i dette arbeidet være varsomme og ta ansvar slik at de ikke bidrar til et mer marginaliserende og skeptisk publikum. Når det ofte skrives om tematikken rundt økt smitte med slik oppmerksomhetsfangende språk vil dette kunne føre til at leseren blir mest opptatt av dette og tror det er slik virkeligheten er (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 95-100). Med bakgrunn i spesielt overskriftene er det interessant om det er tydelig hva avisene har som mål med sine artikler. Det som menes med dette er om artiklene er skrevet for å informere og opplyse leseren, eller om det er laget for å selge. Med bakgrunn i diskusjonen rundt analysen kan det virke som at mange av overskriftene er laget for å fange oppmerksomhet, og dermed selge flere aviser. På den

andre siden finnes det overskrifter som er laget for å informere, men i utvalget av artikler virker det som at flere overskrifter ønsker å vekke følelser og dermed muligens selge mer.

Når et individ eller gruppe blir fremstilt på en slik måte at de kan oppfatte det som urettferdig eller uriktig, kan det føre både til at man føler seg marginalisert, men også at gruppen eller individet blir marginalisert eller møter på marginaliserende holdninger med bakgrunn i det andre har lest og oppfattet. Media har en sentral rolle i å fremme holdninger, og når grupper blir presentert på en måte som kan oppfattes negativt, kan det føre til at de forsterker allerede negative og marginaliserende holdninger hos leserne (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5) (Alghasi et al., 2020, s. 17). Det viser seg at media fremdeles ofte har en problemorientert innfallsvinkel i artiklene, noe som kan gi et mer negativt inntrykk av situasjonen. Dette stemmer i hovedsak med rapporten til IMDi da det gjennom analysen av artiklene viser at selv om det er et problemorientert fokus så kommer individene som omtales til ordet, i hvert fall i noen grad (Kjensli, 2010).

6.2 Todeling – «oss og dem»

Flere av artiklene produserer en blanding av Lindstad og Fjeldstads innvandrerbilder, mer spesifikt «den fortvilte innvandrer», «den passive innvandrer» og «den fremmedkulturelle innvandrer». «Den fortvilte innvandrer» kommer frem når artiklene som skriver om den økte smitten trekker frem fortvilte miljøer og individer, de to siste innvandrerbildene «den passive innvandrer» og «den fremmedkulturelle innvandrer», går gjerne inn i hverandre. Dette kommer til syne når minoritetsgruppene som blir omtalt blir trukket frem som regelbrytende og annerledes, samtidig som artikkelen omtaler problemet som noe resten av samfunnet må løse (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 124). Som kontrast til dette er noen av artiklene skrevet som suksesshistorier der de starter med å legge frem hvor kritisk situasjonen var i noen miljøer, og videre skriver om hvordan individene innad i miljøet selv har klart å snu det til en mye mer stabil smittesituasjon. Disse artiklene kan sies å være dekket av den fjerde diskursen som «et samfunn i harmoni» der det positive blir ilagt størst vekt av alle i samfunnet, til motsetning til diskursene ovenfor der noen er presentert som en trussel for noen andre eller seg selv (Alghasi et al., 2020, s. 43). Det som kan bemerkes her er at artiklene ikke sier noe om at det var individene selv som måtte slå alarm og handle når det muligens ikke bør være deres ansvar å snu situasjonen. Med dette som utgangspunkt er det muligens ikke

harmoni med hverandre som er hoveddiskursen, siden gruppen det gjelder selv måtte handle fordi ingen andre gjorde det. En situasjon som da kan sies å ha resultert i harmoni begynte som majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) (Alghasi et al., 2020, s. 40-45) (Strand, 2020). Få artikler trekker frem at de fleste har fulgt tiltak på samme vis, og at det heller er allerede tilstedeværende ytre faktorer som har spilt en stor rolle. Ved å ikke nyansere dette kan det gis et inntrykk av at ikke alle har fulgt tiltakene i tilstrekkelig stor grad og kan føre til marginaliserende holdninger mot de som omtales i disse artiklene (Dahlstrøm et al., 2017, s. 5). Dette er noe som de fleste artikler burde hatt søkelys på for å skape en følelse av samhold og rettferdighet.

I de analyserte artiklene er det diskursene minoriteter (*de*) som problem for majoriteten (*oss*) og majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) som går igjen i de fleste artiklene. Noen artikler, som *Dramatiske smittetall – forbanna*, har en varierende diskurs mellom minoriteter som en trussel for majoriteten og majoriteten som trussel for minoriteter som står i kontrast til dette (Gilbrant, 2021). Flere av artiklene som fremstiller minoriteter som en trussel for majoriteten kan i tillegg sies å være dekket av diskursen minoriteter som trusler mot seg *selv* (i eget miljø). Når artiklene legger frem økt smitte som en trussel for både gruppene det gjelder og befolkningen for øvrig, som i Aftenposten-artikkelen *Smitten i Oslo fortsatt for høy. Flere bydeler og innvandrergupper rammes fortsatt hardt av pandemien*, blir begge diskursene gjeldende (Johansen et al., 2021) (Alghasi et al., 2020, s. 41-43). Dette kan være fryktfremkallende siden lesere kan oppfatte det som utrygt å omgås disse «innvandrerguppene» da de blir fortalt av media at det er en trussel med tanke på smitte. Videre kan det være problematisk om det blir forsterkende med tanke på allerede forutinntatte holdninger, og kan bidra til å skape mer fremmedfrykt mot store grupper av mennesker (Fandrem, 2019, s. 101).

På den andre siden er det noen av artiklene som presenteres mer som suksesshistorier i form av «den vellykkede innvandrer», det vil si innvandrere som ressurs, eller som diskursen fungerende fellesskap og mangfold (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 123). I en artikkel i NRK er det skrevet om smitte i det norsk-somaliske miljøet, og mer spesifikt at det var miljøet selv som varslet bekymring og fikk satt i gang tiltak. Artikkelen er skrevet på en slik måte at miljøet blir en ressurs både for seg selv og samfunnet rundt da de klarte å få smittetallene drastisk ned. Denne artikkelen er trukket frem her siden jeg opplever at den gir et nyansert bilde av medieomtalen rundt tematikken. Av artiklene jeg har analysert er det få som er skrevet på denne måten, men det viser at selv om media er problemorientert er det noen tekster som forsøker å vende det over til en mer

ressursorientert vinkling (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 123) (Alghasi et al., 2020, s. 43-44) (Strand, 2020). På bakgrunn av dette kan media igjen sies å fortsatt være problemorientert da diskursen minoriteter (*de*) som problem for majoriteten (*oss*) ofte kommer til syne i artiklene, samtidig som at det virker som at det er en endring mot at vinklingen majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) begynner å komme frem i flere av artiklene (Alghasi et al., 2020, s. 41).

Det er verdt å bemerke seg etter gjennomgangen av diskursene til Alghasi, Eide og Simonsen, og Lindstad og Fjeldstads innvandrerbilder at vi fortsatt opererer med «vi» og «dem», dette gjelder som tidligere nevnt i flere av artiklene også. Ved å gjøre dette, forsetter journalisten med å forsterke en todeling med ukorrekt kategorisering. Jeg har valgt å benytte meg av Alghasi, Eide og Simonsens diskurser om «vi og dem» da det i analysen er med på å trekke frem nyanser i tekstene. De skriver at vi sammen kan bygge et bredere «vi» og dette gjelder også fra medias side, dersom det fortsettes å bli skrevet slik at det er et «vi og dem» vil ikke dette bidra til et mer integrerende samfunn der flere omfattes av dette «vi-et» (Alghasi et al., 2020, s. 47).

I gjennomgangen av diskursene som trer frem i artiklene er det interessant at minoriteter (*de*) som problem for majoriteten (*oss*) og majoritet (*vi*) som problem for minoriteter (*dem*) kommer til syne like ofte. Flere steder i analysen, som 5.1.3 og 5.1.4, kommer det frem at media fortsatt kan sies å være problemorientert, samtidig som det også nå er flere artikler der majoriteten som problem for minoriteten trer frem som diskurs. Dette kan være et tegn på at media har begynt å bevege seg bort fra å være like problemorientert som før, men det er fortsatt en vei å gå da mange av artiklene fortsatt har en tendens til å skrive med en problemorientert vinkling når det gjelder tematikk rundt innvandrerspørsmål (Aalberg & Elvestad, 2012, s. 122-124).

Når artiklene har presentert tall og statistikk i artiklene viser det seg at dette ofte er mangelfull informasjon. Denne statistikken blir brukt på en misvisende måte ved at det enten er presentert statistikk hos noen få grupper, eller at statistikken som blir sammenlignet ikke tar utgangspunkt i samme kategoriinndeling. Siden pandemien var noe avisene måtte skrive om der og da, hadde de muligens ikke tid til å bestille den statistikken de egentlig skulle hatt og derfor måtte ta i bruk det de hadde på hånden. Dette kan bli et problem siden informasjonen som da publiseres blir uriktig i forhold til virkeligheten. Dette forsterkes av at mange av artiklene manglet tilstrekkelig grad av bakgrunnsinformasjon for å belyse problematikken på best mulig måte. I kombinasjon med at det er mye variert begrepsbruk uten presisering om hvem artikkelen snakker om i

dag, blir det vanskelig å få en helhetlig oversikt over situasjonen som er et presist bilde av virkeligheten slik den faktisk var på det tidspunktet artikkelen ble publisert. I diskursen om Covid-19 i samfunnet vil artikkelen *Dramatiske smittetall – forbanna* i Dagbladet kunne føre til noe mer negative holdninger, og skaper igjen en todeling ved å kun oppgi deler av informasjonen, og ikke den samme informasjonen om alle som er fremstilt i artikkelen (Gilbrant, 2021).

6.3 Profesjonsperspektivet og barnehagen

Fundamentet i enhver profesjon er et sett av normer og verdier som styrer hvordan vi skal handle i vårt arbeid. I en barnehagesetting er det «barnets beste» som alltid skal være i fokus (Lindboe, 2008, s. 180). Ved at man som barnehageansatt skal ha barnets beste i fokus og forme små barn som voksende individer innebærer dette stor makt. Det er regelverket som barnehagen jobber ut ifra som påvirker den sosiale og kulturelle utviklingen hos barna, nettopp med disse normene og verdiene som grunnlag (Meyer, 2008, s. 96-97). Innenfor profesjonsutdanningen er det tre typer kunnskap i fokus; episteme, techne og fronesis. Episteme, teoretisk kunnskap eller vitenkunnskap, dreier seg i en barnehagesetting både om kunnskap om barnehagevirksomheten, men også om rettigheter, plikter, kulturen og nabolaget barnehager befinner seg i. Techne, ferdighetskunnskap, er det å vite hvordan man gjør noe. I barnehagen går det ut på sosiale og kommunikative ferdigheter, og hvordan man snakker til barn. Fronesis, verdikunnskap, tar for seg det å forstå situasjoner og handle riktig og moralsk (Hovdenak & Wiese, 2017). Barnehagen er en area som påvirkes av det politiske feltet og jobber ut ifra et offentlig mandat. Barnehagelærere og styrere skal utøve dette mandatet med et profesjonelt skjønn, og være bevisst egne etiske og profesjonelle utfordringer (Hennum & Østrem, 2016, s. 10). Barnehagen er på denne måten beskyttet mot medietrykket ved at man er profesjonell, og med utgangspunkt i rammeplanen og barnehagens grunnleggende verdier har kunnskap om hvordan man kommuniserer med foreldre og barn. Gjennom kollegiet som et felleskap er man muligens beskyttet for dette trykket, men det vil være opp til enhver ledelse hvorvidt dette stemmer. Jeg vil videre diskutere dette opp mot situasjoner i barnehagen og tidligere funn.

En som jobber med mennesker og er ansatt i barnehagen, for eksempel, vil ha bedre forutsetninger for å forstå og veilede familier i barnehagen om artiklene nyanserer hvorfor

tiltak kanskje følges ulikt, eller at alle har fulgt rådene likt, men påvirket av deres utgangspunkt. Dette gjelder ikke bare når det angår holdninger rundt økt smitte, men også ellers. Hvis den barnehageansatte er bevisst at vi har ulike tolkningsrammer beroende på vår bakgrunn, vil han eller hun være i en bedre posisjon for å kunne møte alle likt og med forståelse for ulike familiesituasjoner. Det å ha en forståelse for akkulturasjonsprosesser, og hvordan vi alle har ulike tolkningsrammer, vil ha stor innvirkning på hvordan den ansatte tilnærmer seg og forstår familien han eller hun samhandler med (Fandrem et al., 2015, s. 144-145). Dersom den barnehageansatte har lest artikler der det ikke er nyansert hvorfor vi kanskje har fulgt tiltak ulikt, eller hvorfor det er mer smitte i noen miljøer, vil det kunne være negativt for hvordan han eller hun oppfatter familiene i barnehagen. Dette vil ikke være med på å skape et miljø med forståelse for hverandre, men heller et miljø der de ansatte kan bli skeptiske mot enkelte familier og ikke like forståelsesfulle overfor dem. Dette er familier som kan ha behov for denne forståelsen, enten det er fordi de synes det er vanskelig at det snakkes om at noen miljøer har mer smitte eller om det er fordi de har behov for hjelp til å navigere og forstå jungelen av tiltak og råd. Det er nødvendig med en bevisst ledelse som tar opp disse temaene og reflekterer rundt det med de ansatte. Dette i kombinasjon med artikler som nyanserer hvordan våre tolkningsrammer påvirker hvordan vi handler og forstår blant annet tiltak under pandemien vil være med på å gi den ansatte verktøy for å møte familiene i barnehagen på en lik måte.

I et pauserom, i for eksempel en barnehage, kan man tenke seg at det er de mest dramatiske og da ofte negative overskriftene og artiklene som er samtaletema. Overskriftene med positivt forsterkende språk vil også fange oppmerksomhet, men det kan være slik at det er de negative man husker best, som vil føre til at det er de man har som samtaletema (Liebrecht et al., 2019, s. 172-174). Når det er disse som er i fokus på pauserommet vil dette kunne påvirke holdningen man har når man går tilbake inn til avdelingen, og videre bli fanget opp av de små barna man er rollemodell for uten at man er bevisst dette selv. Dersom man hadde gått inn på avdelingen og snakket om den økte smitten på en forståelsesfull måte, vil dette ha et helt annet utfall enn dersom man kommer tilbake på avdelingen i et dårligere humør med fokus på det dårlige som har blitt skrevet om med tanke på økt smitte hos noen grupper. Dette vil igjen påvirke barna siden de for det første vil merke humøret, men også muligens høre det som diskuteres blant kollegaer, noe som kan forsterke eller skape frykt hos barna på avdelingen. Det blir i slike situasjoner viktig at det er en ledelse som guider praten på pauserommet og samtalen mellom to voksne. Man skal få prate om det man vil sammen, men det blir viktig å være

bevisst hva man snakker om og hvordan det kan påvirke praten videre når man går inn på avdelingen igjen. Videre har barnehagen de verdiene de har som grunnlag, og det blir derfor viktig å være bevisst hvordan holdningene kan påvirkes av det man leser. Det vil her være viktig med tilgang til fagkunnskap og begreper som kan skape forståelse og analytiske redskaper til refleksjon.

Dersom en barnehageansatt har lest en overskrift på tabloidstativ i køen på butikken eller bladd raskt gjennom forsiden til avisen på nett på pauserommet og fanget opp overskrifter som de nevnt i analysedelen, kan han eller hun gå derfra med en feiloppfatning som vedkommende tar med seg inn i avdelingen. Førsteintrykket blir påvirket av bilde som står sammen med overskriften, og dersom man blar raskt forbi artikkelen vil dette bildet og overskriften ha mye å si for hvilket inntrykk man sitter igjen med. Når det i artiklene med overskrift med fokus på økt smitte i noen grupper i samfunnet er avbildet personer eller geografiske områder, vil dette forme hvordan man leser og tolker artikkelen, eller oppfatningen man sitter igjen med dersom man kun blar raskt forbi artikkelen. Denne påvirkningen kan være ubevisst for personen, men kan fortsatt påvirke hvordan han eller hun henvender seg til familier, og prater om smittesituasjonen med andre kollegaer inne på avdelingen. Denne samtalen voksne seg imellom kan virke helt ufarlig, men barn i barnehagen plukker opp mye av det som blir sagt rundt dem, og dersom en av de ansatte har fått en negativ oppfatning av en omtalt gruppe som har økt smitte og uttrykker dette på avdelingen, kan dette være uheldig for barna som har de voksne som sine rollemodeller (Utdanningsdirektoratet, 2018, s. 5).

7. Oppsummerende konklusjon

Jeg har i denne oppgaven sett nærmere på hvordan media har omtalt økt smitte av Covid-19 hos noen utsatte minoritetsgrupper. Dette har jeg gjort for å få et bilde av om temaet har blitt omtalt på en måte som kan oppfattes som mer integrerende eller marginaliserende, for å videre diskutere dette opp mot hvordan det kan påvirke barnehagediskursen. Gjennom analyse av artikler publisert av media i tidsperioden mars 2020 til juni 2021 har jeg forsøkt å trekke frem tendenser i tekstene. Jeg vil videre fortsette diskusjonen fra forrige kapittel og oppsummere funnene i oppgaven.

Når det fremdeles er en tendens at media er mer problemorientert når det gjelder innvandringssspørsmål, og myndighetene kommer med løsninger der stemmene til de som omtales kanskje bør være mer i front, blir det lite integrerende. Dette i kombinasjon med at det er en endring mot at media ikke er like problemorientert som før, fører til at man kan se på det som et forsøk på å bli mer integrerende. Ansvar for økt smitte i artiklene legges mest på minoritetsgruppene, men ved at sosiokulturell bakgrunn trekkes frem like mye som det gjør, fører det til at årsaken blir noe utenfra som ikke er lett å endre. Det blir da mindre rettet mot at det er gruppene som ikke gjør som de skal, selv om det var artikler med dette fokuset også, og mer mot at de fleste har handlet på lik linje men med ulike forutsetninger. Selv om media, med bakgrunn i dette, i løpet av pandemien kan sies i noen grad å ha hatt et integrerende språk og vinkling, har det hovedsakelig vært en overvekt av overskrifter, bilder og innhold som vekker assosiasjoner som kan virke negative og mer mot marginalisering. Media har belyst at det har vært for lite kunnskap om ulike minoritetsmiljøer og at kommunikasjonen mellom dem og myndighetene ikke var like enkelt som myndighetene kanskje trodde. Myndighetene oppdaget underveis at informasjonen ikke rakk frem til alle, og at man måtte tenke mer variert når man skulle favne hele befolkningen i det norske samfunn, noe som er tatt opp i flere av artiklene. På den andre siden har media under pandemien gitt rom for flere negative uttalelser og negativt vinklede artikler som legger ansvaret for den økte smitten over på minoritetsgruppene på en måte som oppfattes som lite integrerende.

Når de voksne i barnehagen er noen av barnas viktigste rollemodeller vil deres holdninger ha stor innvirkning på barna, både her og nå men også senere i livet. Holdningen til de ansatte vil ofte være ubevisst påvirket av medias diskurs, noe de viderefører med seg inn i barnehagen. Dette vil være spesielt aktuelt i en krisesituasjon, som pandemien, der mennesker er påvirket av usikkerhet og store endringer som kan vekke frykt. Det viser seg at artiklene forsøker å være integrerende, men når det i så stor grad skrives om på en negativ måte med uttalelser som kan vekke følelser skapt av frykt, fører dette til at det oppleves som mer marginaliserende. Dette kan videre være en forsterkning av at vi husker negative ytringer best, og vil da i noen grad ta fokuset vekk fra de ytringene som forsøker å skape mindre skille.

Med bakgrunn i at det er en tendens at media omtaler temaet på en marginaliserende måte er det viktig at dette er noe media er bevisst. Det er nødvendig at media blir flinkere til å omtale temaer om innvandringssspørsmål på måter der man snakker med de som

omtales, og formidler informasjonen på en måte der viktige opplysninger kommer frem, samtidig som at det gjøres på en integrerende måte. Videre må samfunnet bli bedre på å beskytte minoriteter og løfte frem et bredere «vi» i samfunnet. Til slutt har profesjonene, her spesifikt barnehageprofesjonen, behov for mer kunnskap, og det er nødvendig med en arena der ansatte kan ha profesjonelle samtaler hvor man kan lufte følelser, og hva som er sant og ikke sant. Disse tiltakene vil sammen være med på å løfte frem en mer integrerende diskurs som vil virke beskyttende mot marginaliserende tendenser i media i den grad disse blir værende.

8. Kilder

- Aalberg, T. & Elvestad, E. (2012). *Mediesosiologi*. (2. utg.). Det Norske Samlaget.
- Alghasi, S., Eide, E. & Simonsen, A. H. (2020). *Hvem er «vi» nå?: Medier og minoriteter i Norge*. Cappelen Damm.
- Andresen, F. (2021, 08. mai.). Smitte blant innvandrere: FHI-tillitsvalgt ut mot regjeringen. *Dagbladet*. <https://www.dagbladet.no/nyheter/fhi-tillitsvalgt-ut-mot-regjeringen/73711504>
- Berry, J. W. (2017). Theories and Models of Acculturation. I S. J. Schwartz & J. B. Unger (Red.), *The Oxford Handbook of Acculturation and Health* (s. 15-28). Oxford University Press.
- Bjaarstad, J. Y-E. (2020, 11. desember). Advarer norskpakistanere om høy corona-dødelighet. *VG*. <https://www.vg.no/nyheter/i/6zP8g8/advarer-norskpakistanere-om-hoey-corona-doedelighet>
- Bjørhovde, H. (2021, 31. mars). Koronasmitten var skyhøy i enkelte innvandrergupper. Nå stiger den enda mer. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/jB2nre/koronasmitten-var-skyhoey-i-enkelte-innvandrergupper-naa-stiger-den-en>
- Brekke, J-P., Fladmoe, A., Lidén, H. & Orupabo, J. (2020). *Etnisk og religiøs mangfold i arbeidslivet: Holdninger, erfaringer, diskriminering og praksis*. (Rapport 2020:3). Institutt for samfunnsforskning. https://bufdir.no/globalassets/global/nbbf/minoriteter/etnisk_og_religiost_mangfold_i_arbeidslivet_holdninger_erfaringer_diskriminering_og_praksis.pdf
- Brochmann, G. (2010). Innvandring og det flerkulturelle Norge. I I. Frønes & L. Kjølørød (Red.), *Det norske samfunn* (s. 433-456). (6. utg.). Gyldendal Akademisk.
- Dahlstrøm, H. K., Nesheim, N. S. & Nyjordet, B. M. (2017). Barn og eldre marginaliseres som kilder i mediene. *Norsk medietidsskrift*, 24(4), s. 1-22. <https://doi.org/10.18261/issn.0508-9535-2017-04-04>
- Døving, C. A. (2020, 29. april). *Hva er en minoritet?*. HL-Senteret. <https://www.hlsenteret.no/kunnskapsbasen/livssyn/minoriteter/hva-er-en-minoritet/hva-er-en-minoritet>

- Engelstad, F. (2010) Makt – konsentrasjon og fordeling. I I. Frønes & L. Kjølsvold (Red.), *Det norske samfunn* (s. 164-190). (6. utg.). Gyldendal Akademisk.
- Engelstad, F. (2011). *Hva er makt?*. Universitetsforlaget.
- Eriksen, T. H. (2001a). Det multietniske samfunn. I T. H. Eriksen (Red.), *Flerkulturell forståelse* (s. 9-21). (2. utg.). Universitetsforlaget.
- Eriksen, T. H. (2001b). Tilhørighet og integrasjon i multietniske samfunn. I T. H. Eriksen (Red.), *Flerkulturell forståelse* (s. 22-35). (2. utg.). Universitetsforlaget.
- Eriksen, T. H. & Sajjad, T. A. (2012). *Kulturforskjeller i praksis: Perspektiver på det flerkulturelle Norge*. (5. utg.). Gyldendal Akademisk.
- Fandrem, H., Haus, S. & Johannessen Ø. L. (2015). Dette er Sevgi, hun er tyrkisk eller ...? I E. Kipperberg (Red.), *Når verden banker på: Nye utfordringer for profesjonsutøvelse* (s. 135-156). Fagbokforlaget.
- Fandrem, H. (2019). *Mangfold og mestring i barnehage og skole: Migrasjon som risikofaktor og ressurs*. Cappelen Damm.
- Fretheim, K. (2015). Fortolkningens makt og maktens fortolkning. I T. S. Drønen, K. Fretheim & M. Skjortnes (Red.), *Forståelsens gylne øyeblikk: Festskrift til Øyvind Dahl* (s. 33-46). Fagbokforlaget.
- Gilbrant, J. (2021, 25. mars). Dramatiske smittetall: -Forbanna. *Dagbladet*.
<https://www.dagbladet.no/nyheter/dramatiske-smittetall--forbanna/73568085>
- Goffman, E. (1974). *Frame analysis: An Essay on the Organization of Experience*. Northeastern University Press.
- Grunnloven. (2020). *Kongeriket Norges Grunnlov* (LOV-1814-05-17). Lovdata.
<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1814-05-17>
- Hennum, B. A. & Østrem, S. (2016). *Barnehagelæreren som profesjonsutøver*. Cappelen Damm Akademisk.
- Hovdenak, S. S. & Wiese, E. (2017). Fronesis: veien til en profesjonell lærerutdanning? *Uniped*, 40(2), 170-184. <https://doi.org/10.18261/issn.1893-8981-2017-02-06>

- Integrerings- og mangfoldsdirektoratet. (2009). *Hvordan går det med integreringen?* (IMDi årsrapport 2008). Hentet fra: <https://www.imdi.no/arkiv/arkiverte-publikasjoner/2009/hvordan-gar-det-med-integreringen-arsrapport-2008/>
- Integrerings- og mangfoldsdirektoratet. (2017). *Innvandring og integrering i norske medier 2017: En medieanalyse utført på oppdrag fra IMDi*. Hentet fra: <https://www.imdi.no/contentassets/249dbcbd7eb948f89e12744258a2332e/innvandring-og-integrering-i-norske-medier-2017.pdf>
- Jansen, K. E. (2020). Pedagogikk på gulvet i åpen barnehage. I K. E. Jansen, Ø. L. Johannessen & S. Mørreaunet (Red.), *Den åpne barnehagen: Et mangfoldig møtested* (s. 149-168). Fagbokforlaget.
- Johannessen, L. E. F., Rafoss, T. W. & Rasmussen, E. B. (2018). *Hvordan bruke teori?: Nyttige verktøy i kvalitativ analyse*. Universitetsforlaget.
- Johannessen, Ø. L. & Haus, S. (2011). Kultur - til nytte og besvær. I T. S. Drønen, K. Fretheim & M. Skjortnes (Red.), *Forståelsens gylne øyeblikk: Festskrift til Øyvind Dahl* (s. 223-238). Fagbokforlaget.
- Johansen, P. A. (2020, 17. juli). Hver tredje koronapasient ved sykehus i Norge ble født i et annet land. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/70bkbK/hver-tredje-koronapasient-ved-sykehus-i-norge-ble-foedt-i-et-annet-land>
- Johansen, P. A. & Olsen, T. (2021a, 10. mai). Tross advarsel om reiser: Midt i pandemien er det registrert 3700 reiser fra Pakistan til Norge. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/86goAG/tross-advarsel-om-reiser-midt-i-pandemien-er-det-registrert-3700-reis>
- Johansen, P. A. & Olsen, T. (2021b, 17. mai). Slik strømmet pasientene fra Oslo. Hvem ble sykest av viruset i hovedstaden? *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/oslo/i/VqJvMw/slik-stroemmet-pasientene-fra-oslo-hvem-ble-sykest-av-viruset-i-hoveds>
- Johansen, P. A., Olsen, T., Murray, S. M. & Neegaard, D. P. (2021, 21. januar). Smitten i Oslo fortsatt for høy. Flere bydeler og innvandrergupper rammes fortsatt hardt av pandemien. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/oslo/i/869qO2/smitten-i-oslo-fortsatt-for-hoey-flere-bydeler-og-innvandrergupper-ra>

- Juva, E. S. & Archer, E. K. (2020, 25. mars). Sliter med å forstå viktig koronainformasjon. *NRK*. <https://www.nrk.no/innlandet/vanskelig-a-na-innvandrere-med-informasjon-om-korona-1.14957228>
- Kasin, O. (2008). Flerkulturell – hva er det og hvem er de?. I A. M. Otterstad. (Red.), *Profesjonsutøvelse og kulturelt mangfold: fra utsikt til innsikt* (s. 55-77). Universitetsforlaget.
- Kjeldstadli, K. (2008). *Sammensatte samfunn: innvandring og inkludering*. Pax forlag.
- Kjensli, B. (2010, 01. mars). *Rapportskapt mediefrykt?*. *Forskning.no*.
<https://forskning.no/innvandring-medievitenskap/rapportskapt-mediefrykt/864684>
- Kolseth, H. I. M., Yusuf, K., Strand T. & Zondag, M. H. W. (2010, 01. april). Abdi Said (SV) om koronasmitte blant norsk-somaliarar: - Eg synest det er trist. *NRK*.
https://www.nrk.no/norge/smittevernoverlege-i-oslo_-_meir-ny-smitte-i-bydelar-med-mange-innvandrarar-1.14968771
- Kristiansen, A. A. & Iversen, B. (2021, 22. april). SV-profil fra Stovner: - Den høye smitten er ikke uttrykk for at folk ikke bryr seg. *Aftenposten*.
<https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/56dy96/sv-profil-fra-stovner-den-hoeye-smitten-er-ikke-uttrykk-for-at-folk>
- Kristiansen, S. (2017). Fortolkning, forforståelse og den hermeneutiske cirkel. I M. Järvinen & N. Mik-Meyer. (Red.), *Kvalitativ analyse: syv traditioner* (s. 153-172). Hans Reitzels Forlag.
- Lakoff, G. (1993). The Contemporary Theory of Metaphor. I A. Ortony. (Red.), *Metaphor and Thought* (s. 202-251). Cambridge University Press.
- Liebrecht, C., Hustinx, L. & van Mulken, M. (2019). The Relative Power of Negativity: The Influence of Language Intensity on Perceived Strength. *Journal of Language and Social Psychology*, 38(2), 170-193.
<https://doi.org/10.1177/0261927X18808562>
- Lien, M. S., Vedlog, H. A. & Svorte, K. (2021, 15. februar). Bydelen med det verste smittetrykket: - Smittes rundt middagsbordet. *Dagbladet*.
<https://www.dagbladet.no/nyheter/smittes-rundt-middagsbordet/73405520>

- Lindboe, I. M. (2008). Profesjoners etiske utfordringer i et flerkulturelt samfunn. I. A. M. Otterstad (Red.), *Profesjonsutøvelse og kulturelt mangfold: fra utsikt til innsikt* (s.179-194). Universitetsforlaget.
- Lindstad, M. & Fjeldstad, Ø. (2005). *Av utenlandsk opprinnelses: nye nordmenn i avisspaltene*. IJ-forlaget.
- Lundgren, V. G., Juritzen, T., Engebretsen, E. & Heggen, K. (2012). Makt. I E. Engebretsen & K. Heggen (Red.), *Makt på nye måter* (s.19-23). Universitetsforlaget.
- Madland, A. (2013). *Betydningen av hele meg: Om handlinger, holdninger og verdier hos de voksne i barnehagen*. Gyldendal Akademisk.
- Magnusson, E. & Marecek, J. (2015). *Doing interview-based qualitative research: A Learner's Guide*. Cambridge University Press.
- Manning, P. K. & Hawkings, K. (1990). Legal decisions: a frame analytic perspective. I S. H. Riggins (Red.), *Beyond Goffman: studies on communication, institution, and social interaction* (s. 203-233). Walter de Gruyter & Co.
- Mediebedriftene. (2021). *Persontall*.
<https://www.medietall.no/?liste=persontall&r=PERSONTALL&pid=53545&p=2109&gs=>
- Meighan, R. & Harber, C. (2007). *A Sociology of Educating*. (5. utg.). Continuum.
- Meyer, F. (2008). Nasjonen inn i kropp og sjel – hvordan ulike profesjoner har formet barnas nasjonale habitus. I. A. M. Otterstad (Red.), *Profesjonsutøvelse og kulturelt mangfold: fra utsikt til innsikt* (s.96-107). Universitetsforlaget.
- Meld. St. 6 (2012-2013). *En helhetlig integreringspolitikk: Mangfold og fellesskap*. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet.
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld-st-6-20122013/id705945/?ch=4>
- Mjaaland, O., Hansen, A. J., Hauge, J., Acharki, F., Johnsen, H. V., Silseth, I. & Mølster, E. S. (2020, 8. desember). Nye tiltak for å få ned smitten blant innvandrere:- Bedre sent enn aldri. NRK. <https://www.nrk.no/norge/nye-tiltak-for-a-fa-ned-smitten-blant-innvandrere--bedre-sent-enn-aldri-1.15278731>

- Monsen, Ø. N. & Lien, M. S. (2020, 31. mars.). Coronakrisa – hele familien smittet. *Dagbladet*. <https://www.dagbladet.no/nyheter/hele-familien-smittet/72310688>
- NOU 2003: 19. (2003). *Makt og demokrati: Sluttrapport fra Makt- og demokratiutredningen*. Arbeids- og administrasjonsdepartementet.
- Næss, M. L. (2018, 13. februar.). *Minoriteter i mediene*. NDLA. <https://ndla.no/en/subject:1:80f10045-2faa-4f6f-be0f-4c7ec9618186/topic:3:185993/resource:1:79757>
- Odden, G. (2018). *Internasjonal migrasjon: en samfunnsvitenskapelig innføring*. Fagbokforlaget.
- Olsen, T. & Andreassen, T. A. (2021, 24. mars). Byrådet bekymret for importsmitte etter påske: Mange innvandrere planlegger ferie i utlandet. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/86O5k1/byraadet-bekymret-for-importsmitte-etter-paaske-mange-innvandrere-plan>
- Olsen, T. (2021, 26. juni). Hvorfor ble innvandrere hardere rammet av korona? Nye svar bør gi offentlig ansatte og innvandremiljøer en lekse. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/1B12nM/hvorfor-ble-innvandrere-hardere-rammet-av-korona-nye-svar-boer-gi-baade>
- Ording, O. & Bringedal, T. (2020, 13. november). Mener coronainfoen til innvandremiljøer svikter: - Kan risikere at mange liv går tapt. *VG*. <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/KyyOV6/mener-coronainfoen-til-innvandremiljoer-svikter-kan-risikere-at-mange-liv-gaar-tapt>
- Ording, O. & Mikalsen, H. (2021, 18. mars). I denne storfamilien har alle hatt corona: - Når én har fått det, får alle det. *VG*. <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/IE9xKk/i-denne-storfamilien-har-alle-hatt-corona-naar-en-faar-det-faar-alle-det>
- Riessman, C. K. (2017). Narrativ analyse i samfundsvidenskabernes. I M. Järvinen & N. Mik-Meyer (Red.), *Kvalitativ analyse: syv traditioner* (s. 235-272). Hans Reitzels Forlag.

- Rugkåsa, M. (2008). Majoriteten som premissleverandør i «flerkulturelt» arbeid. I A. M. Otterstad (Red.), *Profesjonsutøvelse og kulturelt mangfold: fra utsikt til innsikt* (s. 78-95). Universitetsforlaget.
- Røed-Johansen, D. & Aas, O. I. (2020, 12. april). Byrådslederen: - Jeg tror man har tenkt litt for mye at i Norge har man romslig med plass hjemme. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/oslo/i/QobqRW/byraadslederen-jeg-tror-man-har-tenkt-litt-for-mye-at-i-norge-har-ma>
- Skjetne, O. L. (2020, 25. august). 41 prosent av de nye smittede er født i utlandet. *VG*. <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/0nMeo6/41-prosent-av-de-nye-smittede-er-foedt-i-utlandet>
- Stokke, O. & Johansen, P. A. (2020a, 2. desember). Amjad Munir (58) fikk korona: - Det er så tabubelagt å bli smittet. Derfor tester ikke folk seg, selv om de har symptomer. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/R95dPW/amjad-munir-58-fikk-korona-det-er-saa-tabubelagt-aa-bli-smittet-de>
- Stokke, O. & Johansen, P. A. (2020b, 8. desember). Høy smitte blant innvandrere bekymrer regjeringen. Nå har den fått 29 forslag til hva som kan gjøres. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/PRvv70/hoey-smitte-blant-innvandrere-bekymrer-regjeringen-naa-har-den-faatt-29>
- Stokke, O. & Johansen, P. A. (2021, 3. februar). Pandemien har rammet norske innvandrer miljøer hardere enn noen har visst. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/norge/i/869KzG/pandemien-har-rammet-norske-innvandremiljoer-hardere-enn-noen-har-vis>
- Strand, T. (2020, 18. juni). 91 norsksomalier var innlagt for korona – nå er smitten nesten null. *NRK*. <https://www.nrk.no/norge/91-norsksomalier-var-innlagt-for-korona--na-er-smitten-nesten-null-1.15057449>
- Sørheim, T. A. (2001). Innvandrere i Norge. I T. H. Eriksen (Red.), *Flerkulturell forståelse* (s. 188-212). (2. utg.). Universitetsforlaget.
- Thagaard, T. (2011). *Systematikk og innlevelse: En innføring i kvalitativ metode*. (3. utg.). Fagbokforlaget.

Thurén, T. (2001). Språkets makt och makten över språket. I *Utan fast punkt: Om förvaltning, kunskap, språk och etik i socialt arbete* (s. 138-149). Socialstyrelsen.

Utdanningsdirektoratet. (2017). *Rammeplan for barnehagen: innhold og oppgaver*.
<https://www.udir.no/globalassets/filer/barnehage/rammeplan/rammeplan-for-barnehagen-bokmal2017.pdf>

Utdanningsdirektoratet. (2018). *Barns trivsel – voksnes ansvar*.
<https://www.udir.no/laring-og-trivsel/stottemateriell-til-rammeplanen/trivselsveileder/>